

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

COMUNICAT OFICIAL

L. A. N. C. și alegerile generale

„Liga Apărării Naționale Creștine“, care a fost constituită pentru rezolvirea marelui probleme naționale, prin eliminarea Jidanilor — interesând pe toți Români — nu este partid, nu voește să fie partid, nu va fi nici odată partid, ci este organizația politică unitară a nației românești, pentru a-i asigura existența primejduită.

L. A. N. C., se prezintă în toată țara singură, cu listele proprii, fără amestec și fără nici o colaborare cu nici un partid.

Inscrierile oricăror membrii în L. A. N. C. nu vor fi definitive decât după aprobarea Președintelui ei.

Listele de candidați ale L. A. N. C. se vor fixa în ziua de 29 Aprilie 1926, la sediul din București, după ce vor fi revăzute și aprobate de noi.

Președintele L. A. N. C.
A. C. CUZA

Ce nu văd oamenii noștri politici

În primii ani ai secolului al 19 a a apărut un studiu al istoricului francez Barruel, intitulat „*Mémoire pour servir à l'histoire du Jacobinisme*“, spre a demonstra rolul societății secrete revoluționare a Jacobinilor în desfășurarea marelui Revoluțiunii franceze.

Această lucrare, având răsunset în Apus, a căzut și în mâna unui ofițer italian, numit Simonini, care luase o parte modestă ca militar la frământările timpului său și avusese deci puțină să aprecieze mai just constatările făcute de Barruel. Deși admiră opera istoricului francez, totuși îi găsește o mare lacună, pe care i-o desvăluie în scrișoarea ce reproducem mai jos, și anume: îi atrage atenția că autorul a ignorat pe unul din factorii determinanți în pregătirea spiritelor revoluționare și a prefacerii sociale de mai târziu, a ignorat machinațiunile subversive ale neamului jidovesc.

Scrișoarea datează din August 1806.

Acum 120 de ani Simonini denunță legăturile dintre Jidani și toate curentele cari tind să dărâme prestigiul Bisericii; denunță paternitatea jidovească la întemeierea francmasoneriei; marele pericol, ce va re-

zulta pentru toate națiunile creștine dacă se vor încetățeni Jidanii, denunța mai precis robia economică și politică ce așteaptă întreaga societate ariană prin emanciparea completă și primirea fără restricții a Jidanilor în sânul societății noastre.

Toate acestea le comunica lui Barruel, așa cum le auzise din cercuri jidovești, cărora le căpătase încrederea.

De atunci a trecut mai bine de un secol; de atunci societatea europeană a făcut destul de triste experiențe cu încetățenirea Jidanilor; de atunci continentul nostru a fost sguđuit, anemiāt și sărăcit de cel mai cumplit război, de pe urma căruia s'a înălțat în mod impertinent și tiranic domnia jidovească, așa în cât opinia publică occidentală numește pacea dela Versailles *pax iudaica*; și totuși oamenii politici ai României întregite nu numai că nu iau măsuri contra pericolului jidovesc din țara noastră, dar fac tot ce le este posibil spre a promova dezvoltarea cât mai prosperă a intereselor iudaice la noi.

Ceia ce a văzut un ofițer italian la 1806, nu văd oamenii noștri politici la 1926!

Reproducem mai jos documentul

revelator, al cărui original Barruel l'a trimis Papei Piu VII, iar o copie a comunicat-o cardinalului Fesch, rudă de aproape cu Napoleon I, pentru ca acesta să informeze pe împărat despre planurile și pericoulul jidovesc.

Scrișoarea a fost publicată în revista *Civiltă Cattolica* în numărul din 21 Octombrie 1881; iar originalul, după afirmațiunea acestei reviste se află în arhivele Vaticanului. (cf. H. Delassus, *La question juive*. Notes et documents, pag. 94—98).

„Florența 5 August 1806

„Domnule, sunt puține luni, de când prin întâmplare am avut norocul să cunosc excelenta d-tale lucrare, intitulată Memoriile Iacobinilor. Am citit-o, sau mai bine zis am devorat-o cu o nespusă plăcere și am tras din ea cele mai mari foloase și cele mai mari lumini pentru purtarea mea modestă, cu atât mai mult, că am găsit acolo exact descrise o infinitate de lucruri, al căror martor ocular am fost în cursul vieții mele, fără a le fi înțeles bine. Primiți deci, domnule meu, dela un militar neștiutor, cum sunt, cele mai sincere felicitări pentru lucrarea d-voastră, ce se poate numi cu drept cuvânt lucrarea prin excelență a ultimului secol. Oh! ce bine ați demascat aceste secte infame, cari pregătesc căile

Antecristului, și cari sunt dușmanii neîmpăcați nu numai ai religiei creștine, dar a oricărui cult, a oricărei ordine (în societate).

„Totuși mai este o sectă, pe care nu ați atins-o decât ușor. Poate ați făcut aceasta cu intenție, pentru că este cea mai cunoscută, și deci cea mai puțin de temut. Dar, după mine, este puterea cea mai formidabilă dacă ținem seamă de marel ei bogății și de protecțiunea de care se bucură în aproape toate statele Europei. Înțelegeți bine, domnul meu, că vorbesc despre *secta jidovească*. Ea pare întru totul separată și dușmană celorlalte secte; dar în realitate nu este așa. Într'adevăr, *este de ajuns ca una din acele secte să se arate vrăjmașă numelui de creștin, pentru că să o favorizeze, să o întărească, să o ocrotească*. Și nu am văzut-o, și nu o vedem încă risipindu-și aurul și argintul pentru a susține și a modera pe modernii sofiști, pe Francmasoni, pe Iacobini, pe Iluminați? Jidanii, deci, împreună cu toți ceilalți sectari nu formează decât un singur grup pentru a nimici, dacă este posibil, numele de creștin. Și să nu credeți, domnul meu, că aceasta afirmațiune este o exagerație din parte-mi.

„Nu spun nimic decât ceea ce mi s'a spus de Jidani înșiși, și iată cum: pe când Piemontul, de unde sunt originar, era în revoluție, aveam ocazia să îi frecventez și să trăesc în intimitate cu ei. Ei au fost cei dintâi cari mi-au căutat societatea, și eu, cum pe acea vreme eram lipsit de scrupule, mă prefăceam, că leg o strânsă prietenie cu ei, și am ajuns să le spun, rugându-i să păstreze cel mai strict secret, că m'am născut la Livorno, dintr'o familie de Ebrei, dar că, de mic copil, am fost crescut de nu știu cine; că nici nu știam dacă eram botezat, și că, deși în formele externe am trăit și m'am arătat ca un catolic, în forul meu interior gândeam totuș ca aceia din nația mea, pentru care am păstrat totdeauna o dragoste duioasă și tainică. Atunci ei mi-au făcut cele mai mari înlesniri și mi-au dăruit toată încrederea lor; *ei îmi promiteau că mă vor face să ajung general, dacă voiam să intru în secta Francmasonilor*; îmi arătară sume de aur și de argint, pe cari le împărțeau, după spusa lor, acelora, cari îmbrățișau cauza lor și voiară absolut să-mi facă dar trei arme împodobite cu semnele Francmasoneriei, pe cari le-am primit, că să nu-i desgust, și pentru a-i angaja tot mai mult să-mi spună

secretele lor. Iată ceea ce mi-au comunicat în mai multe împrejurări Jidanii de căpetenie și cei mai bogați dintre ei:

„1. Manes și infamul bătrân de pe munte au ieșit din națiunea lor;

„2. *Francmasonii și Iluminații au fost întemeiați de doi Jidani*, al căror nume, din nenorocire mi-a scăpat din memorie;

„3. Într'un cuvânt, dela ei își trăgeau origina toate sectele anti-creștine, cari sunt actualmente atât de numeroase în lume, încât au ajuns la câteva milioane de bărbați și femei din toate stările, din toate rangurile, de toate condițiile;

„4. Numai în Italia noastră ei aveau ca partizani mai mult de 800 de eclesiaști, atât preoți de mir cât și de mânăstiri, printre cari mulți popi și profesori publici, prelați câțiva episcopi și câțiva cardinali și că în puțin timp ei nu vor pierde nădejdea să aibă și pe Papă de partea lor; (presupunând că ar fi un schismatic, lucrul ar fi posibil);

„5. Ca și în Spania, ei aveau un mare număr de partizani în sânul clerului, deși în Regatul spaniol era încă în vigoare blestemata inchișiție;

„6. Familia Bourbonilor era cea mai mare dușmană a lor; că, în câțiva ani, sperau să o nimicească;

„7. Pentru a înșela mai bine pe creștini, se prefăceau de a fi ei înșiși creștini, călătorind și trecând din țară în țară cu false certificate de botez, pe care le cumpărau dela unii popi avari și corupți;

„8. Ei sperau prin puterea banului și a intrigilor să obțină dela toate guvernele drepturi civile, cum s'a și întâmplat în mai multe țări;

„9. Posedând dreptul de cetățean ca și ceilalți, ei vor cumpăra case și pământuri cât vor putea mai mult și prin camătă vor ajunge foarte repede să despoaie pe creștinii de imobilele și de tezaurele lor. Aceasta începe să se verifice în Toscana, unde Jidanii exercitând, fără a fi pedepsiți, camăta cea mai neînfrănată, dobândesc imobile imense în mod continuu atât la țară cât și la brașe;

„10. Prin urmare, ei își vor permite în mai puțin de un secol, de a ajunge stăpânii lumii, de a desființa toate celelalte secte spre a aduce la domnie numai pe cea jidovească, de a face din toate bisericile creștinilor sinagogi și de a reduce pe creștini la o adevărată robie.

„Iată, domnul meu, perfidele proiecte ale națiunii jidovești, pe cari le-am auzit cu urechile mele. Fără

îndoială, este imposibil să le execute pe toate, pentru că sunt contrarii făgăduințelor lui Isus Cristos către Biserica sa, și diferitelor profeții, cari spun limpede, că acest popor ingrat și încăpăținat, trebuie să rămână rătăcitor și vagabond, în dispreț și robie, până va recunoaște pe adevăratul Messia, pe care l'a crucificat, și până va face în acest din urmă timp mângăierea Bisericii, îmbrățișându-i credința. Totuș ei pot face mult rău, dacă guvernele vor continua să-i favorizeze, cum fac dela un timp încoace. Ar fi de dorit ca o pană energetică și superioară ca a dvoastră, să deschidă ochii guvernelor, și să le pună să întorcă acest popor în starea abjectă, ce i se cuvine, și în care, părinții noștri cu mai mult simț politic și mai cu judecată decât noi, au avut totdeauna grije să-i fină.

„La aceasta vă invit, domnul meu, în numele meu propriu, rugându-vă de a ierta unui Italian greșelile de gramatică, ce veți găsi în această scrisoare. Doresc să aveți din mâna lui Dumnezeu cea mai largă răsplată pentru scrierile luminoase, cu cari ați îmbogățit biserica și să inspire oricui le citește pentru dvoastră cea mai înaltă stimă și cel mai adânc respect, cu cari sentimente am onoarea de a fi, domnul meu, servitorul vostru prea umil și prea supus.

Jean-Baptiste-Simonini“

„Așa scria un om din alte vremuri, veți obiecta dlor politicieni; „noi trăim în alte timpuri și înțelegem să ne purtăm bine cu iubiiții noștri cetățeni de confesiune mozaică”: răspundeți în cor, dlor bărbați de Stat ai României-Mari! Pentru că ne vorbiți de un anachronism, să vedem cum îi judecă un contimporan cu domniile voastre, dlor fruntași politici din îmbelșugata colonie semită dintre Nistru și Tisa; să ascultăm ce ne spune un occidental, nu un huligan din Orient, un occidental care cunoaște istoria și a meditat asupra ei mai mult decât o duzină de foști miniștri români; să încercăm a prinde gândul unui cugător puternic, capabil de a cristaliza într'o sinteză adevăruri nepieritoare. Iată cum sună judecata lui *Charles Maurres* asupra Jidanilor, formată dela înălțimea meditației senine dominând veacurile, nu din ascunzișul cabinetelor ministeriale stăpânite de atmosfera ucigătoare a friicii de Jidani.

„*Jidanul este prin definiție distrugător și parazit. Acest distrugător,*

acest parazit atacă toate popoarele, care îl primesc bine. Nu pregetă să le dezorganizeze în orișice mod. Când creștinătatea i-a deschis porțile către sfârșitul evului mediu, el a făcut protestantism. Când protestantismul a părut că se liniștește și se moderează, el a făcut Francmasoneria. Când regele Franței l'a liberat, Jidanul i-a răspuns tăindu-i capul. Națiunea franceză s'a asociat la generozitatea regelui său: Jidanul s'a străduit să ruineze tot ce compune această națiune. Europa a imitat Franța Jidanul s'a pus să tragă la el tot argintul Europei și să semene la toate popoarele revoluția socială. În fine Franța a crezut, că dezarmează Jidovimea, incredințându-i averea, guvernul, învățământul, magistratura, armata, comerțul și chiar grija de a o distra; Jidanii

răspund aducând binefăcătoarea lor la lichidare, aceasta fiind funcțiunea lor naturală și fatală.¹⁾

Oare aceste constatări nu se confirmă prin recente învățăminte amare ce trage Franța post-belică de pe urma politicii ei nesocotite, de o naivitate incalificabilă, de o abdicare totală a simțului de autohtonă în profitul Jidanilor? Oare greutățile pe cari le încearcă în viața ei politică și financiară nu provin din acțiunea trădătoare de patrie a socialiştilor conduși de Jidanul Leon Blum și finanțați de banca internațională semită?

Dacă este așa; atunci vă învâd dlor politicieni să deschideți ochii cât mai e timp.

I. C. Cătuneanu

¹⁾ cf. Delassus, op. cit. pag. 7—8.

CORRESPONDENȚA DIN TIMIȘOARA

Politica oarbă

Sanctitatea Sa Patriarhul, bunul nostru părinte, cu autoritatea inerentă înaltului oficiu, ce-l ocupă, a apărut în Senat primejdia, ce o învoalvă stârpirea pădurilor. Chestia are însă și laturi, cum am zice, de domeniul intern, de ordin al unei politici oarbe, cari laturi nu s'au desbătut îndeajuns, deși își au însemnătatea lor, căci „... cele mai multe rele nu ni le aduc străinii...“ E vorba de o inițiativă românească pe terenul exploatarea de păduri, care inițiativă a fost sufocată în fașie de politica oarbă a țării noastre:

În comuna Brad, jud. Hunedoarei, se înghebase o întovărășie românească din câțiva intelectuali și țărani români cu râvnă, ca să exploateze o pădure din comuna Buceș, situată la o distanță de circa 17 km dela Brad, localitate cu gară de linie ferată. Tovărășia aceasta inițiază la licitație a făcut pe dracul în patru, a ținut piept cu toate ofertele neromâne, oferind mai mult, a cumpărat pădurea. Și cum lemnele trebuiau aduse la Brad, a cumpărat și un autocamion.

S'a început exploatarea. Autocamionul a circulat vr'o 8 luni de zile fără ca cineva să fi făcut opoziție față de circularea lui. Bine-rău, tovarășia își desfășura neconturbată exploatarea, cu frumoase șanse de câștig. Sigur era, că dacă nici nu va câștiga nu știu cât de mult, totuși nu va avea nici o pierdere.

Au sosit însă alegerile pentru Ca-

merele de Agricultură, la cari partidul liberal a rămas în minoritate. Și cum se susține, că cei din numita tovarășie n'ar fi toți liberali, ci cei mai mulți ar fi naționali și aye-rescani și că mulți din tovarășii ar fi votat contra liberalilor: administrația plasei s'a supărat rău, fiindcă au căzut liberalii. Ca răzbuunăre administratorul plasei a interzis circulația autocamionului tovarășiei. Ca urmare tovarășia nu și-a mai putut transporta lemnele, cari, sute de vagoane, stăteau gata de a fi transportate. Aceasta stare a durat circa 4 luni. Mai mult n'a putut dura, căci inundând apele Crișului, aceste au devastat magaziile, ducând cu sine sutele de vagoane de lemne ale tovarășii. Firește, dacă nu se făcea aceea opreliște, Românașii sărguitori își transportau toate lemnele în decurs de 4 luni. Va să zică din politică oarbă, pățimașă, au fost *ruinate mai multe familii românești...*!

Ajunse la ruină și văzând aceste familii, că au să indure eventual nu numai alte nenorociri, ci sunt împiedecate în truda lor curată și de manoperele necurate ale unor autorități românești, ce sunt absolut inconștii de menirea lor: tovarășia n'a mai putut rezista. N'a mai avut mijloacele necesare spre a construi linii industriale etc., pentru cari tot administrația română trebuia să-i dea concesiunea, iar aceasta administrație îi era potrivnică — din motive politice. S'a văzut deci nevoită să

renunțe la întreprindere, vânzându-o unei firme ovree, care știe „tracta“ cu administrația românească spre a-și ajunge scopurile streine de interesele românești.

N'am nici un fel de legături de interese cu membrii foștei tovarășii decât legăturile de stimă reciprocă, fără considerare, că unul din noi de ce vederi politice e animat. E de prisos. Sunt și eu Român, și acest fapt e de ajuns, ca să mă bucur din tot sufletul de succesul unei întreprinderi românești, și alături de mulțimea Românilor de bine, să mă revolte năpasta ce i-a adus-o administrația românească, dela care cu drept cuvânt am aștepta să fie cu mult mai sensibilă sub acest raport. Ori administrația noastră nu crede, că rostul ei este și să ocrotească toate întreprinderile românești, fără a lua în seamă, din ce nuanțe politice sunt alcătuite, — și fără alt „tractament“ clandestin, care nu numai că e imoral, dar pe cari bieții Români, săraci fiind, nu-l pot oferi?! Poți, onorabilă administrație, suporta cu conștiința împăcată ruina materială și disgustul moral — sau în cazul cel mai bun, tentativa spre acest scop — ce le-ai pricinuit, prin opreliști, din motivele unei politici oarbe, câtorva familii românești?! Dacă aceasta o poți suporta fără muștrări de conștiință, apoi zău, trebuie să te convingi însuși, că ești o administrație foarte proastă!

Dacă din motive de politică oarbă vom zădărnici nizuințele economice ale fraților noștri, cari în urma cauzelor înșirate în istoria neamului nostru, sunt într'o stare materială deplorabilă, dacă zădărnim acele nizuinți: vesinic vom fi sclavii streinilor pe tărâmul economii naționale, unde de altfel se plămădește și sclăvia politică a unui popor. Și acest adevăr numai orbii nu-l văd. Iar administrația noastră, orbită de „tractamente“ face o politică oarbă. Sic non igitur ad astra!

Sanctitatea Sa ne-ar face tuturor fiilor Săi foarte mare bine, dacă pe baza acestui caz și a altor multe, căci vai, e plină țara de astfel de porniri condamnabile! ne-ar face bine, punându-și în cumpănă înțelepciunea Sa și greutatea oficiului Său, la locurile cu cădere, ca să nu fim aduși în imposibilitatea de a trăi, din motivul, că eventual nu profesăm aceleași credințe politice, ca aceia, cari vremelnic sunt la cârma țării.

L. Vraciu

contabil la Camera de Agricultură

Reforma Agrară în Maramurăș

— Stăpânii munților și ai județului —

De posesiunea munților depinde existența și viitorul românilor.

Munții sunt proprietatea evreilor, a veneticilor și renegaților, abea câteva frânturi de moșie au mai rămas în proprietatea descendenților moșierilor vechi feudali cu drepturi donatari.

Românii erau nobili. 50 mii sunt rezeși deposedați dar cu fala goală de descendenți ai voivozilor descălători de țară și ai chenezilor vestiți.

În 60 ani s'a operat marea deposedare, care o dovedesc cărțile funduare peste orice îndoială.

În comune cu caracter de munte situația e următoarea:

În Borșa munții Stedia coala funduară 2134 e proprietatea lui *Nailender Wolf*;

Măgura Tiranului cf. 3438, Măgura cf. 6744 și Cremenele cf. 6792 și Piciorul lui Hriț cf. 6793, sunt proprietatea lui *Marcovits Hers*; Piciorul Șesului cf. 3762, Zimbroslava cf. 3952, Zimbosraviile cf. 5910, Bratila cf. 4319, Jetunile Nevii cf. 4570, Arșița Ciboului cf. 5136, Arșița cf. 5186, Codreava cf. 6753 și Muncii Ascunși cf. 6571 sunt proprietatea v. d. Pap Simion cu 22.000, jug. cad. suprafețe;

Runcul cf. 3439, Buzdra Broscănească cf. 3472, Buza Dealului cf. 3443, Păltiniș cf. 3444, Izvorul Cailor cf. 3446, Coasta Plaiului cf. 3450, Cifa cf. 3451, și Groșorul, cf. 4020, sunt proprietatea lui *Steinmetz Strul a lui Maier*;

Săhloiu, Capul Ghilului cf. 3452, întabulat pe comuna Săliștea de sus, Sălăsănurile cf. 3453 întabulat pe comuna Moisău, Șesurile cf. 3454, Jneapăn cf. 3458, întabulat pe comuna Săcel, Zănoaga cf. 3459, întabulat pe comuna Moisai și Săcel, Izvorul Ursului cf. 3755, Bârjaba cf. 3756, Bugata cf. 3758, Hajmarul cf. 3774, Bălăsăneasca cf. 6488, Dealul Bucatii cf. 6490, 6489, Piatra 6493, Piciorul Micului cf. 6496, și Corneidei cf. 6674, sunt proprietatea lui *Stern Mihai, Stern Hers, și Stern Ițig*, din Săliștea de sus;

Buzdra Vișeunească cf. 3441, și Gura Obcini cf. 4455, proprietar *Steinmetz Mechel, I. Strul*;

Zarloaga cf. 5495, Paltinul cf. 3072, Dealul Godgii cf. 5673, Ceremușul cf. 6486, Preluca cf. 6491, Stănișoara cf. 5455 și Burloaia cf. 6292, sunt proprietatea lui *Kind Mendel* din Moisi;

Murga cf. 6791, Kremen cf. 6792, Păretele cf. 3472, Stâna lui Vartic cf. 4065 și Gardina cf. 3440, sunt proprietatea lui *Vertzberger Cheim* din Borșa;

Mestecăniș cf. 3449, e proprietatea lui *Steinmetz Mozeș I. Mendel*; Borșa, Preluca Groșoarei cf. 3773 e proprietatea lui *Steinmetz Casriel*; Borșa, Piciorul Gradului cf. 3961 și Piatra Albă cf. 5195 e proprietatea lui *Steinmetz Czarna măr. Vertzberger Mor*;

Bălăbeneasa cf. 5072, proprietar *Hofman Hersch și Man Vasile*;

Prislopul Cătăramii cf. 5695 proprietar *Elefant Sandor* mare, posesor în Vișeu de sus.

În Moisei: Muntele Bătrâna cf. 755 cu 1439 jug. cad. e proprietatea *advocatului Man Vasile*;

Muntele Măgura mare cf. 756 a lui *Kind Ițig și Tiszamenti Fakerskedelmi* r. t. a baronilor *Groedel*;

Gropiile cf. 1153 e a lui *Herstig Ester*;

Buhaiescul cel mare și cel mic 3129 cu 899 jug. cad. proprietatea lui *Kind Mendel*;

Muntele Crăciun cf. 4341, cu 518 jug. cad. lui *Kind Mendel și Gruber Izsak*.

În hotarul Vișeu de sus: Muntele Ascunsu cf. 2246 lui *Stern Hers I. Ida*;

Muncelul Mărului cf. 2248 idem. Tabacia cf. 2251, același Stevioara cf. 2252, Suligul cf. 2260, Lostunul cf. 2273 sunt proprietatea lui *Elefant Sandor și Steinmetz Mozeș lui Jerikhem*;

Dealul Boți cf. 2254 proprietatea lui *Stein Gicza*;

Muncelul Lung cf. 2255 *Silberhertz Lazar*;

Mucei Mandrii cf. propr. *Stein Idel I. Berl, Sehelbe* cf. 2260 și Piciorul Gradului propr. *Steinetz Strul I. Maier* din Borșa, Făget cf. 2653, *Pap Simon, Pap Emma și Pap Irma* din Ungaria;

Preluca Noviciorului propr. Pap Emma și Pap Irma, sunt îndosite suprafețele dela expropriere.

În hotarul Poenilor de sub munte și Repedea: Munții Petriceaua cf. 588 cu suprafața de 2416 jug. cad. Holovaci cf. 140 cu 293 jug. cad. propr. *Mihali Gabor* suprafețe indosite și neexpropriate;

Groapa Giuli cf. 322 cu 643 jug. cad. propr. *Brenner Mihaly* absentist;

Sahleanul, Tomnaticul și Capul Gro-

șilor cf. 469 cu 5274 jug. cad. absentistilor *Pap Emma și Pap Irma*;

Groapa Moschetului cf. 637 cu 771 jug. cad. *Elefant Sandor și Steinmetz Mozes* din Vișeu de sus.

Borsotescul cf. 858 cu 1081 jug. cad. *Fried Cheim* din Ruscova și *Steinmetz Smil Aba* din Vișeu de sus proprietar;

Preluca cf. 884 și Iurcescul cf. 998 cu 1500 jug. cad. Vasile Jurca din Sarasău, (aceste suprafețe au fost îndosite la expropriere).

Groapa Sârbească cf. 924 cu 631 j. c., Banița cf. 938 cu 802 j. c. și Peleşata cf. 1029 cu 758 j. c. propr. *Fucs Eisik*, comerciant din Sighet.

Budescul cf. 926 cu 439 j. c. propr. *Sussel Chelo* din Kosov (Polonia);

Lutoasa cf. 999 cu 2233 j. c. propr. *Sussel Zahari* din Kosov (Polonia); Cameneț cf. 1050 cu 444 j. c. propr. *Hofman Emanuel*;

Dancul cf. 1636 cu 375 j. c. *Mihaly Gabor* și Jurca Vasile din Sarasău;

Pecealul cf. 1874 cu 857 j. c. *Mendelovits Ignat* din Vad;

Cvaznița cf. 2998 cu 794, *Lampert Janu*;

Sub munți cf. 3040 cu 288 j. c. absenteistele *Pap Emma și Pap Irma* din Petrova.

În Petrova: Muncelul cf. 551, Șerban cf. 552 cu 1470 j. c. Pop Ivan 553 cu 594 j. c. Râpa cf. 554 cu 556 j. c. Plai cf. 555 cu 910 j. c. și Tomnatec cf. 556 cu 863 j. c. propr. *Pap Irma și Pap Emma* absenteiste.

În Săc 1: Măgura Săcenească cf. 781—784 cu 1900 jug. baronul *Groedel și Elefant Sandor*. Munții din Botiza cu 950 jug. sunt toți propr. absentistilor *Sultz Mano și Polac Iozsef*.

Aceste suprafețe au fost expropriate în întregime. Proprietarii pentru a se scuti de urmările legii Reformei Agrare pervertesc art. 36 și mai nou art. 47 făcând vânzări sub mână.

Absenteiști și străini învârtesc autoritățile administrative și prin certificate false se schimbă situația lor de drept în favor.

Chiar inginerii silvici salariați ai Statului pentru combaterea avizelor oficioase dau certificate și planuri și hărți contrare realității pentru a influența referenții dela comitetul agrar.

Dosarul dnei Pop Simeon din Borșa în privința aceasta este edificator și cu drept la timbrat în plenul parlamentului dl deputat dr

Sever Dan, că dosarul este o arhivă de falșuri.

Prin proprietatea munților acești parazitari acaparează nu numai brânza și lâna ci și produsele, ba chiar producția de lapte, lăptăriile, stânele și robesc oile și românii, încât românii iernează oile și ei le mulg.

Jidanul cioban dat ca fotografie pe cuverta dlui Bogdan Duică "E-vreii" în Maramurăș, durere este o tristă realitate care atacă la rădăcina neamul.

Emanciparea Românilor pentru ale asigura creșterea vitelor și industria casnică cu lemn și lâna și cu ele viitorul, numai prin o expropriere severă cu aplicarea art. 9 din legea Reformei Agrare e posibilă.

Evreii și renegații potentați parale și în alianță prin puterea banului și greutatea politică totdeauna cât timp ține criza morală vor și dejuca legea, a o eluda, înconjura, suprafețe a le îndosi și ilegal a se scuti dacă nu se aplică art. 9.

Astfel în baza art. 9 toate dosarele se pot revizui din oficiu cu aplicarea acestui articol poate avea loc o nouă expropriere în locul batjocurei de până acuma, unde proprietarul va fi întrebat asupra locului unde-și rezervă suprafețele scutite de expropriere și atunci în-suși proprietarii vor avea interesul ca să descopere toate suprafețele îndosite pentru a fi rebonificați și despăgubiți ca să nu vorbesc de pedepse, de penalități.

Este scandalos faptul și ca dovadă a neputinței administrative că 106 mii jug. cad. suprafețe de moșii parazitare administrate au putut scăpa de expropriere fapt, care concurează cu faptul lui Caligula care și-a ales calul consul.

În Maramurăș munții sunt totul, și aceștia anume au fost invadați și acaparați de parazitari, căci sunt cheia economică și a bunei stări a populației.

Acești munți au fost averi de Khineziat, moșii străbune moșnene și mai puțin de 60 ani au trecut în proprietatea particulară a lipitorilor satelor. Fiind munții situați în cele cinci comune de munte de decenii ba de veacuri, populația celorlalte 44 comune lipsite de pășuni își pășunează vitele pe acești munți unde au sălașe, stâne și supraedificate, încât au câștigat drept la improprietărire în baza articolului 24 al. G. cu precădință.

Marea proprietate, care dispune de administrația județului prepară

procesele verbale și certificate comunale, cari cuprind declarații, că comunele au pășuni proprii în zona de munți, înțeleg comunele de munte, fie acele pășuni comunale particulare ori posesorale și că nu au nevoie să fie improprietărite cu pășuni și păduri nu cer exproprierea proprietarilor favorizați, ci recomandă scutirea lor de expropriere. Acestea se fac la îndrumarea referințelor din București, cari dacă nu e, lucrul de jeaba" au inimă pentru nevoile marilor proprietari alpini. Sigur voit să ascundă adevărul, că cele 5 comune de munte pășunează 49 de comune, cari în urma granițelor nedrepte și din punct de vedere economic imposibile au pierdut din suprafețele normale de pășuni 70%. Fapt, care încurajează uzura cu pășunatul, cu arenzile și lăptoasele și îndeamnă proprietarii parazitari să facă orice jertfă pentru scutirea lor.

Nici în Palestina nu este o proprietate așa de mare evreiască ca în Maramurăș, unde marea proprietate o au până la 80%, și proprietățile mijlocie până la 67%, cum reese din rapoartele documentate ale dlui Consilier agricol județan I. Berghianu din Sighet. Dovedește peste datele aici înșirate de mine în baza cărților funduare autentice după tabulație cadastru și registrele de impozit din 1923, că cu proprietăți peste 30 jug. cad. sunt 6000 proprietari în Maramurăș, din cari 4000 sunt evrei.

Palestina aceasta preparată prin

fraude, poate fi desființată numai prin aplicarea, art. 9 ca o justă restituire în situația legală a posesiunii dinainte de emanciparea evreilor.

Nu e rușine ca în țara pădurilor unde de fum revin 14 j. c. lot de pădure nu se poate aplica art. 33 și chiar cvota de deal trebuie redusă în comunele de munte, iar în celelalte comune de dragul parazitatorilor nu se pot înființa păduri comunale ci se lasă parazitatorilor spre exploatare, cari în lăcomia lor ne prefac pădurile în pustietăți, ne strică clima și ne expune inundațiilor, încât văzând ni se prepară sub ochi autorităților ruina și exterminarea? Lipsa de pășuni rezultă că terenurile defrișate necesităților vieții economice le prefac pe vecie în pășuni și scad suprafețele de păduri.

În Maramurăș prea mult s'a explotat și o restrângere rațională a explotărilor care se poate face de către Stat numai în regie proprie, este dictată de rațiunea economiei naționale.

Să salvăm Maramurășul prin naționalizarea solului prin emanciparea românilor din iobăgia parazitatorilor cu înfăptuirea dreptății sociale bazate pe art. 9 și prin intervenționism de Stat înțelept și prevăzător.

Am fi vrednici de osânda istoriei dacă nu am face-o aceasta, ci am menaja renegații și parazitarii cei mai mari dușmani a românismului și a României-Mari, la cea mai invadată și expusă frontieră.

Dr. Vasile Filipciuc

SCRISORI DIN PARIS

Noua orientare a studenților români din Franța

— În urma alegerilor din 21 Februarie —

Paris, 1926 Martie

Într-o serie de articole am descris lupta înviersunată ce se ducea, înainte de alegeri, de către cele două curente studențești din Asociația Studenților Români din Franța, anume: *curentul național* pe de-o parte, și *curentul jidănesc* pe de alta!

Curentul național era susținut de către dl Aurel Ianculescu și numeroșii săi prieteni, buni și inimoși români, iar curentul contrar jidănesc era ajutat de unii români rătăciți și instreinați, cari împreună cu masa jidovească, ce mai până eri a făcut cel mai absolut semitism în sânul Asociației, au voit să continue, cași

pân'acum, o politică de aservire și vădit antinațională!

Comisiunea de alegeri, prezidată de valorosul român dr. Ionescu-Sisești a fixat alegerile pe ziua de 21 Febr. 1926. Înaintea urnei două liste stăteau față în față: 1) lista Ianculescu, reprezentând ideea națională integră, 2) lista Vălvoreanu, susținută de jidani și de toate elementele antinaționale aflătoare la Paris. Trebuie să amintesc, nu fără indignare, că adepții jidăniților, în timpul „campaniei electorale”, s'au folosit de cele mai murdare mijloace, răspândind pretutindeni calomnii și min-

ciuni sfruntate în ceace privește persoana unor studenți foarte onorabili de pe lista națională Ianculescu. De când există Asociația Studenților Români din Franța, așa ceva nu s'a mai pomenit, căci oricât de îndârjite să fi fost agitațiunile electorale, ele n'au degenerat niciodată în calomnii! A trebuit însă să o vedem și pe asta, convingându-ne din nou despre mentalitatea acestor inconștienți!

În urma alegerilor, care au decurs în cea mai perfectă ordine, lista Ianculescu a eșit învingătoare cu o majoritate zdrobitoare, demonstrând în mod foarte elocvent, că toată studențimea română, conștientă de îndatoririle ei patriotice-naționale și convinsă de necesitatea întronării unui curent național românesc la Paris, stă fermă pe lângă principiile curat românești, cu cari lista Ianculescu a intrat în alegeri!

Și trebuia să fie așa, căci o purificare a Asociațiunii se impunea de mult! Toți jidanii din Basarabia și Moldova, certăți cu conștiința națională, toți jidanii unguri din Ardeal, care nu vor să învețe românește, toți dezertorii din armată și în fine toți comuniștii și socialiștii de toate nuanțele, care au fugit din țară, au venit în Franța, — și ca niște fantome sinistre, prin diferite manopere, meschine au pus mâna pe Asociația Studenților Români, și ajutați de o mână de români înstreinați, au introdus o politică cu totul semită, ducând o luptă implacabilă contra tuturor elementelor românești, sosite din țară, ca să studieze în Franța. Și dacă lupta de purificare a început pe care mulți răuvoitori o numesc de „antisemitism irezonabil“, asta se datorește mai ales acestei politice semite, care trebuia să dispară din rândurile studenților români! Mai nou, nimeni nu se poate înscrie în Asociație, fără a prezenta un certificat dela Atașatul Militar din Paris, că e în ordine cu situația militară! De asemenea toți samsarii Moscovei, care mereu luau parte la meetingurile organizate împotriva României, au fost dați afară din Asociație!

Terminându-se alegerile, comitetul nou s'a format dupăcum urmează: Președinte: Ianculescu Aurel, Vicepreședinti: Bogdan Iosif și Brădeanu Salvator, Secretari: Fericeanu George și Steonescu Tiberiu, Casieri: dr. Gotcu Paul și Șincai Eugen, Censori: dr. Bucșan Constanța și Grosu-Viziru Mircea, Bibliotecar: Ionescu Octavian, Membri: Gherghel Corneliu, dr. Haralambie Anton, Talmațcaia Fanny,

Curagea Anton și Iosub Vasile. În acest comitet atât provinciile țării românești cât și toate facultățile din Paris sunt echitabil reprezentate.

Programul noului comitet are la bază ridicarea prestigiului românesc la Paris, fapt ce-a fost complectamente abandonat de fostele comitete jidovite. Punctele mai principale ale acestui program sunt: a) crearea unui local propriu cu sală de ședință și lectură, b) crearea unei biblioteci de valoare, c) organizarea unor excursiuni în toate colțurile Franței, d) organizarea raporturilor studențești cu Asociațiile franceze și streine, e) repartizarea justă a ajutorului bănesc acordat de guvernul francez, f) purificarea asociației de elementele antiromânești, g) intensificarea propagandei române la Paris, h) ținerea unor cicluri de conferințe literare și științifice; etc. etc.

Noul comitet, desfășurând o activitate cât se poate de intensă, a putut deja de-acum să realizeze cele mai importante puncte din programul său, deși nu este în funcțiune decât abia dela începutul lunei Martie. Adoptând sistemul muncii conștiințioase, s'a inaugurat o nouă eră în viața Asociației, contrastând cu „activul“ comitetelor de pân'acum, care afară de caracteristica lor trândăvie, n'au produs nimic pozitiv! Astfel s'a revizuit lista ajutorului francez pe care figurau 80% de jidani, radiând pe ceice s'au vârat pe nedrept și înlocuindu-i cu studenți români merituosi. Deasemenea s'a revizuit și lista membrilor Asociației, așa că de prezent Asociația numără 450 membri, cu situația școlară și militară aranjată, și care n'au luat nici-odată parte la manifestațiile antiromânești din Paris!

O altă realizare a punctelor prescise în program este excursia de Sf. Paști, dela Paris, la Lyon, Marsilia și Coasta de Azur. Pe urmă cea mai apropiată conferință științifică unde va vorbi dl dr Ionescu-Sisești și alții, și marea serbare franco-română dela „Union Latine“ sub președinția doamnei de Jovenel, ce va avea loc la 6 Aprilie 1926. O altă măsură energică a comitetului nou este intervenția pe lângă Ministerul Instrucției Publice, ca să i se ia dreptul dlui prof Mario-Roques de-a mai construi listele ajutorului francez, având în vedere multele plângeri sosite în contra Domniei-Sale! Nouile liste se vor face la facultăți cu asistența unor delegați din partea asociației, care vor grijii ca

principiile juste și naționale românești să fie pe deplin respectate!

Pentru strângerea relațiilor internaționale, noul comitet a intrat în legătură cu mai multe Asociații Studențești și Culturale; anume: „Les Amis dela Roumanie“ (sub președinția dlui Louis Marin), „La Tribune Internațională“, pe urmă „L'Union Sociale“ și „L'Union Latine“ etc. Deasemenea s'a creiat un birou de presă pentru a rectifica și a combate tot ce s'ar scrie, în presa extremistă franceză, împotriva țării noastre. S'a pus bazele unei biblioteci de propagandă în favorul României și organizarea unei vaste propagande românești prin „Uniunea Socială“, cu ajutorul bravului român inginer Ștefănescu. S'au făcut primele încercări pentru a deschide o cantină unde studenții români să ia masă cu preț redus... Și toate aceste lucruri s'au realizat abia în 2—3 săptămâni, ca o dovadă de muncă și de activitate rodnică la pozitivul comitetului Ianculescu!...

Să nu să crează însă, că adepții listei contrare, susținuți de jidani și câteva persoane inconștiente, s'au împăcat cu „falimentul“ lor?! Ba din contră, prea fiind obișnuși cu „domnia“, pe care au uzurpat-o ani de arândul în dauna prestigiului românesc la Paris, au încercat să nimicească alegerile. Ceeace de altfel nu le-a reușit deloc! Și acum, ca o continuitate a spiritului lor semit, antiromânesc, egoist și distructiv, ei încearcă să zădărnicească orice operă națională, fiind instigați la asta de către banda de jidani și comuniști, ce le stă la spate! Este inutil să amintesc, că nici asta nu le-a reușit și nici nu le va reuși vreodată! Peste conștiința națională a studentului român nimeni nu poate să treacă... asta să o știe oricine!

Cred că este interesant, ca să fac cunoscută și lista „contrară“, numită „lista Vălvorianu“. Această listă, susținută de fiii „neamului ales“, era compusă din următorii „români“: Vălvorianu, originar din Craiova; Dr. Iovin Ion, originar din Arad; Mărăcineanu; Juvara; Hașăș Emil din Oradea-Mare; Pavel Aurel; „faimosul“ Cantacuzino; Tomescu Ion; Baroncea Dumitru; Săvulescu Nicolae; Constantin Cicero; Dobrin Caius din Lugoj; Anghelescu Dumitru; Manu Gheorghe; și în fine Tenchea originar din Buziaș!...

Cred că ați observat „truc“-ul: deși lista nu conținea un singur nume jidănesc, ea totuși a fost votată

numai de jidani, căci era sub „protecția” lor, cari fiind rafinați, au voit să dea o nuanță mai „românească” listei Vălvoreanu, și să inducă în eroare elementele votante românești! Trucul însă n'a prins, precum n'au prins nici calomniile lor, pentru care fapt *au meritat disprețul definitiv al elementelor naționale românești!*

Un grup și mai extremist, eșit din „marea grădiniță” a acestor aserviți, a mers însă și mai departe, în frunte cu *Ion Hudită*, cel mai „flexibil” servitor al jidanilor, ale cărui idei politice, după cum s'a văzut în nenumărate rânduri, *totdeauna au fost opuse intereselor românești* și a căror culoare prea se apropie de culoarea focului! *Cu toate astea dl Hudită beneficiază de valuta românească!!* Tovarășul lui: *Vasile Ionescu*, „renumitul” dascăl din Pittești, la fel este certat cu conștiința națională și îndatoririle patriotice! Așadar din inițiativa acestor domni, și cu ajutorul studentului *Cantacuzino*, o figură foarte amuzantă, grupul jidănesc s'a hotărât să facă „teatru”! Nerecunoscând comitetul Ianculescu, au aranjat în pripă o caraghioasă înscenare și au chemat lumea să aleagă un comitet de-al lor, zicând că ei sunt Asociația adevărată! S'a făcut și o listă în frunte cu niște „români”: dr Odăgescu, Petre Drăghici, Botez Ioan etc., *pe cari nu putem decât să-i compătimim!* „Votarea” tragi-comică s'a ținut în sala Institutului Oceanografic, în ziua de 14 Martie, unde acești „români” *au avut „deosebita onoare” să primească vre'o 120 de voturi dela jidani, dezertori, și comuniști, care au fost excluși din Asociația purificată!* Fapt e însă, că ei vor răspunde pentru toate astea înaintea unui juriu de onoare, care va ști să scape Asociația Studenților Români din Franța de acest putregaiu, *care nici nu mai merită să poarte numele de român!*

Dealtfel comitetul Asociației, sub președinția dlui Ianculescu, a lansat un comunicat în toate organele de presă din țară, făcând rezumatul celor întâmplate și *invitând toată opinia publică românească, în special studențimea română din țară să susțină din răspuțeri noul comitet național, respingând cu indignare orice tentativă de calomniere, ce ar emana dela clica jidoviștilor înstreinați!* Comitetul, al cărui sediu este în Hotelul Societăților Savante (Paris. VI., Rue Serpente, 28) cu plăcere dă in-

formațiuni în toate privințele și pentru intensificarea propagandei românești la Paris, primește cu bucurie sprijinul colegilor din țară și al ori-

cărui bun român, care poartă la suflet realizarea unui viitor mai strălucit pentru România de mâine!

Eugen Șincai

Triste constatări prin județul Someș

In atenția Ministrului de Interne și Ministrului Sănătății Publice

Câteva zile de repaos impuse de creștineasca îndatorire a serba triumful suprem al adevărilor propovăduite de Christ, mi-au prilejuit o călătorie prin regiunea cea mai oropsită din județul Someș. Locul nu-mi era necunoscut și condus de dorința de a vedea stările de azi n'am neglijat nici o ocazie fie chiar cât de obositoare. Intre cunoscuți și prieteni ca „orășan” treceam drept omul la curent cu întâmplările zilnice și această situație mă obliga să răspund la toate întâmplările.

Un comerciant, om cu multă știință de carte, dintr'o comună cu doi preoți români (gr.-or. și gr.-cat.) dar fără credincioși, (aceștia fiind de mult trecuți în rândurile aventuristilor), se declară arhi-mulțumit că „ortodoxii au învins” și generalul Averescu a format guvernul. In loc ca să-l preocupe faptul că în fața celor două biserici creștinești se află la 20 de pași două cârciume jidovești... bate apa în piură.

Intr'altă comună, unde nici ovăsul nu se coace, în mijlocul satului, la colțul școlii și cel mult la 50 pași dela biserică trei cârciume jidovești înfloresc în profitul jidanilor bogătași și în paguba creștinilor... analfabeți. De ani de zile în această comună nu este preot iar școala este socotită un lux, necesară numai pe seama acelora cu stare materială bună.

In comuna Reteag, despre care odată am scris în „Voința Poporului”, unele stări cu totul anarhice, din 2500 locuitori 1000 sunt jidani cari trăesc exclusiv pe pielea creștinilor. Unii dintre aceștia otrăvesc și omoară „goimii” cu vinars falsificat, alții prin apucături demne numai de vlăstarele lui Iuda ruinează gospodăriile românilor nepricepători.

Așa pe rând în toate comunele. Pretutindenea jidanii au casele cele mai frumoase, situate în mijlocul comunelor de obicei aproape de școli și biserici.

Bunăoară, în comuna Suciude-sus vreo 5 cârciume jidovești, una lângă alta, în ele femeile fac cercuri separate și în tovarășia cântecelor de desfrâu consumă vinars otrăvit de slugile Talmudului. Fără pic de rușine și fără ca cineva să le alunge li-se admite acest lucru

care constituie o rușine a neamului din care facem parte.

In schimb analfabetismul în această regiune este atât de înstărit încât se pare că nu va fi desființat niciodată. Boalele sociale ca sifilisul, blenoragia, etc. apoi mortalitatea copiilor au luat un avânt care dacă nu se vor lua grabnice măsuri amenință cu depopularea satelor. In credința că se va pune capăt acestei stări în 1925 am scris câteva articole în revista „Cele Trei Crișuri” bineînțeles nu s'a luat nici o măsură.

N'avem locul necesar și nici nu este acum timpul să înșirăm atâtea fapte cari ne umilesc, e de prisos chiar orice discuție mai amplă, totul ce putem spune e că, acei cari doresc să cinstească memoria martirilor cari au creiat România de azi și acei pe cari îi interesează viitorul neamului nostru sunt dator să pășească la lucru cu hotărârea fermă de a schimba din stările aflătoare azi.

Intellectualii din toate părțile sunt dator, în unire, în ceasul al 12-lea să pășească la acțiune, să înlăture cauzele cari fac ca elementul român pe acele meleaguri să se distrugă, altfel nu sunt vrednici să se cheme nici români dar nici creștini.

Prieteni adevărați, cari ne urmează, nu se pot sustrage, — sub nici un motiv — dela această îndatorire și ne place să credem că șirurile noastre vor avea un răsunet. Lăsând vorbele la o parte și trecând la fapte concrete servim cu adevărat cauzele creștinești. Scurt vorbind: dorim să vedem mulțimea conștiință pe lucru.

Ne vom face o datorie în viitorul apropiat a desvălui unele lacune de cari suferă populația județului Someș și vom da câteva îndrumări.

At. Motogna

Cluj, str. Gen. Grigorescu Nr. 33.

Procesul căpitanului Beleuță.

Dl căpitan Beleuță a primit până acum peste o sută de adeziuni de solidarizare din toată țara pentru procesul național ce se va judeca în 21 I. c. în fața Cons. de Război din Cluj. Rugăm pe dnii avocați și ofițeri de rez. din Cluj să se înscrie în număr cât mai mare pentru apărare.

Mijlocitorii de bursă și remizerii jidani dela Bursa din București

În legătură cu articolul „Despre burse” apărut în numărul 10 al „Infrățirii Românești”, un domn cititor al nostru, ne atrage atențiunea asupra remizierilor dela Bursa din București, cari fără excepție, sunt cu toții jidani.

Acest fapt ne întărește și el afirmațiunile noastre făcute în articolul mai sus amintit, demonstrându-ne încă odată caracterul specific jidovesc al burselor.

În „Anuarul României pentru comerț, industrie, meserii și agricultură” la pag. 457, găsim următoarea listă a remizierilor „oficiali” de devize și valute, la Bursa din București:

Almosino B. Iacob, Blumenfeld H., Chalom Moritz, Diamant Max, Feuer Max, Freudman I., Guttmann M. Harac Maurice, Hornstein Adolf, Iosef A. Iosef, Leon N. Leon, Lorian R. A., Lustgarten M., Marcu B., Marcu M., Nathansohn N., Penchas N., Rubin M., Rubinstein L. B., Sasson B., Schildhaus Max, Semo Iosef, Seni N., Steiner Moritz, Strass Marcus și Streitmann H.

Vasăzică domnii remizieri dela Bursa din București pân'la unul sunt cu toții jidani.

Cu această ocaziune țin de potrivit, ca în câteva cuvinte să arăt ce rol îndeplinesc agenții de schimb, respective remizierii, în organismul burselor.

Ei constituiesc elementul care îndeplinește funcțiunea de mijlocitor al diferitelor operațiuni, rolul lor diferind însă, după obiceiurile și diversese legi și regulamente ale burselor.

Bursa din București este organizată după sistemul burselor franceze.

Remizierii la Bursa din Paris constituie o clasă aparte de mijlocitori, cu rolul de a sta în ajutorul așa numiților „agents de change”, cari constituie „parquetul” bursei. Acest „parquet” constă din mijlocitorii oficiali, protejați de legea bursei cu anumite privilegii. Afară de „parquet”, la bursele franceze mai găsim încă o categorie de mijlocitori de bursă, aceștia sunt „culiserii”, niște speculanți de bursă independenți, cari fără nicio autorizație, adesea fac afaceri mult mai însemnate decât acelea ale „parquetului”.

Pentru-ca să poată cineva ajunge în „parquetul” bursei, trebuie să depună o anumită cauciune, care în-

ainte de război se urca la suma de 250000 Fr. Dreptul de a fi membru al „parchetului” se putea testa, sau chiar vinde, fiind plătit cu sume enorme (2 milioane Fr.)

Numărul total al mijlocitorilor oficiali era de 60. La anul 1896, din pricina rivalității se iscă o ceartă aprigă între „parquet” și „coulisse”, care avu ca urmare, că prin decretul din 29/IV 1898, se urcă la 70 numărul mijlocitorilor oficiali.¹⁾

Dacă am privi bilanțul cu câștigurile realizate de „parquet”, am înțelege ușor de ce atâta luptă pentru a ajunge membru al acestui parquet.

La bursele de efecte din Germania — cu excepția celei din Hamburg, care se aseamănă cu bursele engleze — elementul mijlocitor constă din „Bankeri” și „Makleri” Banchierii germani, comercianți de diverse hârtii de valoare, cumpără și vând asemenea hârtii pentru banchieri din provincie, ori pentru alți oameni particulari, deci în comision. Dar obișnuiesc să facă asemenea operațiuni și pe cont propriu, cu intențiunea de a specula. În felul acesta „Bankerii” întrețin legăturile cu publicul, iar rolul de mijlocitori în interiorul bursei, îl au „Makleri”.

La bursa de efecte din Londra, banchierul englez niciodată nu se prezintă la bursă ca mijlocitor, ci chiar și afacerile lui le încredințează așa numiților „brokeri”, cari au rolul bancherilor din Germania. Legăturile în interiorul bursei sunt întreținute de „jobberi”, cari împreună cu „brokerii”, constituiesc gragul intermediarilor. Deci la Bursa din Londra, găsim numai aceste două feluri de mijlocitori.

Afără de bursă mai există în Anglia și un fel de bursă particulară: „Onside brokers”, unde obișnuiesc comercianții de efecte individual și pe cont propriu să încheie transacțiuni.²⁾

În America diviziunea muncii în ceea ce privește activitatea mijlocitorilor de schimb preconizată la bursele din Europa, este mai puțin pronunțată.

¹⁾ Cf. G. Schanz: Makleuesen (Wörterbuch der Volkswirtschaft) II Band pag. 224.

²⁾ Din Börsenwesen de Richard Ehrenberg și cf. André E. Sayons în Monde Economique din 29 Apr. 1899.

Operațiunile de bursă, aproape fără excepție, trec prin mâinile agenților mijlocitori, pe cari după cum am văzut, îi găsim la toate bursele și cari la rândul lor, știu cum să „opereze” pentru a realiza câștiguri cât mai grase.

Cu cât caracterul operațiunilor va fi mai complicat, cu atât ele vor necesita cunoștințe mai temeinice de specialitate și cu atât va fi mai necesar și concursul mijlocitorilor. Este incontestabil, că acești mijlocitori în urma practicei îndelungate, au ajuns la o perfecțiune oarecare în ceea ce privește operațiunile de bursă.

Persoanele cari se adună la burse ca la niște tâguri publice, necunoscând mecanismul destul de complicat al acestor instituțiuni, vor putea încheia operațiuni numai cu ajutorul intermediarilor. Lăsând la o parte că nu cunosc regulamentele de funcționare, precum nici situația economică momentană, care este știut că joacă un rol pe cât se poate de important, dar fiind necunoscute nu vor obține niciun credit, sau vor putea ușor fi păgubite, necunoscând capacitatea de credit a eventualilor contractanți.

Și în ajutorul acestora, ce credeți cine se oferă? Dl Chalom Moritz, remizier „oficial”, cu distincții săi tovarăși.

Dacă strâmtorat de scadența vreunui cambiu te vei duce Domnule cititor la bursă să-ți valorizezi vreo acțiune, acolo imediat vei găsi un „credincios” și „devotat binevoitor”, pe dl Diamant Max, care pentru o miză foarte neînsemnată, te asigură, că îți va apăra interesele cum nu se poate mai bine, față de banchierul Pacher Izidor, sau samsarul Leiba Blumenfeld...

Este lucru cunoscut, că mijlocitorii ce rol important joacă în viața burselor, unde prin sforile cari le trag, adesea influențiază cursul prețurilor, înrâurind astfel însăși economia națională. Și atunci ne întrebăm: cum se poate că la Bursa din București din 26 de remizieri, chiar toți 26 să fie jidani?

Oare nu este vorba tot de un fel de „numerus clausus”, pe care îl întâlnim atât de des în viața noastră economică.

Ce ar fi însă, dacă, și noi am aplica numerus claususul, tot după această rețetă?

O patimă de care trebuie să ne lăpădăm

Și azi în optălea an dela înfăptuirea României-Mari, mulți domni români, când călătoresc cu trenul, sau au ceva afaceri cu străinii, par că li-e rușine, să folosească ducea noastră limbă românească, ci folosesc o limbă streină, și atunci când streinul acela știe să vorbească perfect românește.

În legătură cu cele de mai sus voiesc a aminti unul din multele cazuri, ce se petrec zilnic în aceasta regiune:

Călătoream cu trenul accelerat spre Cluj. În gara Huedin se urcă în compartimentul unde mă găseam eu, patru domni, trei români și un jidan. După ce se așezară pe scaune, începură a povesti toți patru la oaltă, într-o limbă streină, în limba maghiară, cu toate că nu erau nici unul maghiar, însă foloseau aceia limbă pentru că-i plăcea jidanului.

Din Huedin până în Cluj, nici unul din românii noștri n'au scăpat nici o vorbă românească, ca nu cumva să se supere jupânul Șulâm, care știe să vorbească românește foarte bine, însă nu-i place...

Românii de mai sus, sunt oameni

cu carte multă, oameni cari au absolvat Universitatea, iar jidanașul a făcut studiile, pe satele noastre dela poalele muntelui „Vlădeasa“, de pe unde aduna sdrențe, iar astăzi mare comerciant așezat în târgușorul Huedin.

Cazuri ca cele de mai sus se pot observa zilnic în părțile noastre, și n'aș avea nimic de zis, când s'ar întâmpla cazul între români, și unguri, cari nu știu românește, dar, când văd că pentru un jidanaș care știe să vorbească tot așa de bine românește, românii își lăpădă limba, și folosesc o limbă streină, nu pot face să nu zic: „să le, fie rușine“.

Eu cred că ar fi timpul să lăpădăm aceia patimă, și să nu ne mai fie rușine, de a ne vorbi dulcea noastră limbă strămoșească, și totodată și limba oficioasă a statului, iar streinilor, și mai ales jidanilor, cari nu iubesc aceasta limbă, le dau sfatul: să meargă acolo unde se vorbește numai limba pe care o iubesc dâșii; nimenea nu-i forțează să rămână aicea dacă nu le place.

Bologa, la 2 Aprilie 1926.

Ioan Potra

Până când?

Suntem intoleranți, suntem orice vreți, așa ne-a mers numele. De ce? Printre multe altele, pentru că o sumedenie de jidanași, făcând parte din Asoc. Stud. Români din Franța stau la Paris, fie ca bursieri ai statului nostru sau profitând numai de schimb. Cu drept cuvânt suntem intoleranți și criminali chiar, dar nu față de jidani, ci față de noi înșine de marile noastre interese deoarece cu aceste burse înghițite de urmașii lui Iuda, s'ar putea întreține studenții români de sângă, cari ne-ar mări prestigiul în străinătate.

Așa că n'ați tocmai greșit, dlor jidani, când sbierați că Românii sunt intoleranți. Poate acest sbieret ne va desmeteci și vom vedea cruda realitate.

Acești paraziți perciunați, cari sunt antiromâni, comuniști, sioniști și tot ce vreți, numai Români nu, duc o campanie nerușinată contra statului nostru sub scutul și din sudoarea cărui se lăfăiesc la Paris.

Acesta de mult este un adevăr, care nu era necunoscut nici unui

Român adevărat; totuși printr-o delasare condamnabilă, toți păreau împăcați cu starea aceasta de lucruri, nereacționând în nici un mod permis.

Tăcea pentru că tăcerea și răbdarea l-au caracterizat pe Român din cele mai străvechi timpuri. Dar până când? Aceasta însă, nu înseamnă ca el să se inchidă în răbdarea lui de fier pe când cei pe cari îi încălzește la sân să-și bată joc de tot ce are mai sfânt.

În cursul lunilor trecute, a avut loc la Paris în „Salle Wagram“ o întrunire a tuturor studenților evreo-români, ca să protesteze contra antisemitismului din țară.

Pentru că ea a avut loc nu mult după primirea ce i s'a făcut voiajorului comunist Henri Barbusse la București, era și firesc ca și întrunirea perciunaților dela Paris să fie ținută sub „înaltul“ patronaj al comunistilor internaționali, cu cari au fraternizat atunci când vântul i-a adus și pe la noi în așa zise anchete din ordinul Ligei Națiunilor.

La această întrunire a fost un fel

de turnul Babel; fiecare a vociferat, a strigat, aplaudat în limba care i-a convenit, indiferent că era sau nu înțeleasă de toți. Printre oratorii ce au vorbit în franțuzește sunt: Henri Torrès, Marcel Willard etc. ceilalți au vorbit în nemțește și după cum era de așteptat și în „idiș“ — dacă și acest caraghioslăc mai poate fi considerat ca limbă și numit ca atare.

Cum au vorbit, adică limba, puțin ne importă; ceia ce ne importă și ceia ce e mai grav e că așa zisele discursuri de protestare — lipsite total de urbanitate — au fost pline de insulte la adresa țării, dinastiei și armatei române.

Știam noi de mult că jidanii nu ne simpatizează, cu atât mai mult astăzi.

Dovezile recente cred că vor fi în stare să spulbere credința unor vizionari dela noi, ce mai speră încă o prefacere și o contopire iluzorie.

Tot ce-a fost student jidan din România a luat patre la această întrunire ținută la Paris, aprobând și aplaudând toate insultele debitate la adresa țării, dinastiei și armatei, de indivizi fără bilete de identitate.

Noi, cari mai simțim încă românește, n'avem de spus decât un cuvânt: cinste studențimei române, care a primit pe misteriosul voiajor comunist Henri Barbusse, așa cum merita. Și încă: desfidem pe oricine poate și nu vrea să curme o stare de lucruri scandaloasă, pe care n'o mai putem tolera. Gh. Pruteanu

Obrăznicie

Obrăznicia este ceva innăscut la Jidan, — e un ce indispensabil Semitului.

Dar obrăznicia Jidanului merge atât de departe, încât din obrăznicie se transformă în cinism — și încă în cinism revoltător.

Jidanii cred, că prin această obrăznicie — formulând tot felul de pretenții, pot izbuti mai ușor în toate acțiunile întreprinse de ei. Dar se înșală amarnic. Dacă firea blândă a Românilor are anumite limite, ei bine — Jidanul bigot și inconștient a trecut de mult și peste aceste limite.

Orice ieșire nelalocul ei, orice obrăznicie în plus, nu face decât să grăbească adevărarea vorbelor profetului Isaia: „Pieirea ta prin tine Israele“.

Verificarea celor spuse mai sus se poate face aproape zilnic drin probe concrete.

Astfel să servesc o probă foarte elocventă cititorilor.

În ședința Camerei deputaților dela 26 Noembrie 1925 dr Rabin Tîrelsohn reclamă guvernului, că autoritățile școlare din Basarabia — îndeosebi din jud. Tighina — obligă pe elevii evrei să frecventeze cursurile și în ziua Sâmbetei, contrar cerințelor culturale ale mozaismului (Vezi „Universul” din 28 XI 1925 rubrica „Desbateri parlamentare”).

Iată până unde poate merge Jidanul cu obrăznicia!

„Chemarea” din ziarul Patria din 8 Aprilie 1926

O seamă de tineri, cari au ieșit din Universitate, profesioniști meri-toși și însuflețiți de cele mai laudabile sentimente, au publicat în ziarul *Patria* un apel prin care chiamă tineretul în jurul partidului național, ajuns la o periculoasă strâmtoare. Între altele se spune că ei voesc, în sânul partidului național, să contribuie la „desăvârșirea naționalismului integral”.

Amintim tinerilor semnatari și ace-lora cari s’ar mai gândi să urmeze „chemarea”, felul cum partidul național a lucrat la realizarea „naționalismului integral”.

Toată lumea știe, și revista „Infrățirea Românească” a adus documente oficiale că partidul național a încercat să realizeze naționalismul integral, aliindu-se cu Jidanii la alegerile comunale. Cine voește amănunte convingătoare, să binevoiască a citi „Infrățirea Românească” din 1 Martie 1926 sub titlul: *Listele rușinei naționale*.”

Iutrebăm: ce fel de partid este partidul național când se unește cu cel mai internațional element ce cunoaște istoria? Și ce garanții de a servi țara prezintă pretinsul partid național când perseverează în păcatul de a lupta pe arena vieții publice alături de neamul lui Iuda? Da, perseverează: pentru că nici după rătăcirea interesată a coaliției cu Jidanii la alegerile comunale, nu a șovăit să se unească cu veneticii semiți la alegerile, ce au avut loc a doua oară la Oradea-Mare în ziua de 29 Martie 1926. Amintim mare-lui public românesc lista pusă la Oradea în frunte cu dl Aurel Lazăr, așa cum o publică ziarul jidovit „Adevărul” din 26 Martie 1926.

„Dr Aurel Lazăr, partidul național; dr Eugen Rozvan, avocat so-

Dar pentru numele lui Dumnezeu în ce țară ne aflăm?

În România sau în Palestina?

Dacă tinerelor vlăstare talmudice nu le convine regulamentul școalelor române, ce caută atunci la aceste școale?

N’au decât să meargă la „cheder” și fie ei siguri, că „melamed”-ul va respecta „ziua Sâmbetei”.

Drd Nicu Ionescu
București

manifestare a vieții noastre politice, cum au fost alegerile comunale.

Să vedem cum lucrează și pe tărâmul economic.

Ar fi putut dela unire până astăzi să pornească o propagandă puternică pentru întemeierea de cooperațiune spre a scăpa poporul de dincoace de Carpați de robia economică impusă de Jidani. Ar fi făcut enorm, pentru că la început avea prestigiu față de țărâniea scăpată de domnia Ungurilor. În loc să se ocupe de prosperitatea păturei țărănești, s’au ocupat frunțașii de propria lor înde-stulare intrând în bănci jidovești, în societăți forestiere jidovești, în industria jidovești, făcându-se astfel instrumente docile în mâinile stăpânilor semiți.

Dăm câteva exemple:

Dl Alexandru Vaida-Voevod, fost președinte al Consiliului de Miniștri, este membru în Consiliul de administrație la Banca Jidanului *Blank* și la fabrica jidovească *Renner*.

Dl Emil Hațieganu, profesor la Universitatea din Cluj este membru în consiliul de administrație la fabrica jidovească *Renner* și la societatea forestieră „Călățele”.

Dl Aurel Socol, frunțaș naționalist, este membru în consiliul de administrație la societatea forestieră „Râul Alb” alături de Jidanii Tischler Mor, Gremer și alții.

Iată domnilor tineri, profesioniști merituosi, însuflețiți de cele mai laudabile sentimente, cum se prezintă în linii largi structura morală a partidului, căruia voiți să-i veniți în ajutor în ceasul cel mai greu al existenței sale.

Vi l-am prezentat în linii largi; dacă poftiți detalii, vă servim într’un număr viitor al revistei noastre, care are curajul să spună adevărul contribuind astfel la o sănătoasă orientare a spiritului public românesc.

„Infrățirea Românească”

Noul comitet al „Junimei Sătmărene”. În urma demisionării comitetului „Junimei Sătmărene”, adunarea generală, din 6 Martie a. c. a proclamat cu unanimitate de voturi pe d-nii de mai jos în noul comitet al Societății:

Președinte: *Drd. Gavril Nicoară.*

Vice-președinte: *Drd. Dionisiu Pop*

Secretar general: *Silviu Bocu.*

Bibliotecar: *Alexandru Cristian.*

Casier: *Paul Sicheț.*

Secretar: *Iosif Mihalca.*

Membrii în comitet: *Petru David, Ștefan Balint și Marica Felician.*

Cum a aplicat Constantinescu-Porcu legea agrară

Rugăm publicul cititor să ne ierte dacă prin calificativul adăugit la numele Constantinescu depășim urbanitatea ce și-a impus revista noastră. Cuvântul *Porcu* este caracteristic pentru purtarea publică și privată a fostului Ministru de domenii, din partidul liberal; nu i-l dăm noi astăzi, ci i-l'a dat România-Mică și i-l rostește cu dispreț și indignare întreaga Românie-Mare. Așa fiind adausul este o necesitate de identificare, pentru că altfel ar putea fi confundat purtătorul acestui nume cu alți Constantinești, cari pot fi și oameni cumsecade.

Reproducem mai jos copia, după referatul trimis S. S. Patriarhului Miron de către primnotarul din comuna Toplița-Română, dl A. P. Boțianu, din care Inaltul Prelat și-a scos datele folosite la faimoasa interpelare, ținută în luna Martie la Senat. Oricine va putea constata cum Constantinescu-Porcu a stat în slujba Jidanilor, aplicând legea agrară. Iată cum sună:

Sanctitate!

Conformându-mă dorinței Sanctității Voastre ce ați exprimat în toamna anului 1925, îmi iau îndrăzneala a Vă susține conșcierea capilor de familie din această comună (total 2249) referindu-Vă totodată următoarele:

1. a) La exproprierea pădurilor — eu încă nu eram aci — s'au luat de bază abia un număr de 1300 capi de familie și astfel comuna noastră a fost prescurtată cu aproape 7000 jugăre pădure.

b) Din cota pădurei comunale au fost scăzute 4500 jugăre ca „pădurea foștilor iobagi“ deși în natură Composesoratul foștilor urbanaliști abia are 2000 jugăre pădure și astfel comuna a fost prescurtată pe nedreptul cu peste 2500 jugăre pădure.

c) Pentru pădurea comună s'au dat în mare parte terene exploatate și pustii deși sunt destule terene cu păduri rămase în proprietatea marilor proprietari Banffy, Urmanczy etc., cari posed și azi zeci de mii de jugăre.

d) Pentru comună s'au expropriat dela domeniul Brn. Banffy în partea zisă „Bătrâna“ peste 2000 jugăre pădure întregă și chiar în zilele trecute am fost informat că acea hotărâre a fost schimbată în sensul,

că s'a lăsat comunei altă pădure exploatată pe vârfii munților Căliman.

Comuna prin cele de sus a fost păgubită cu peste 100,000,000 (peste una sută milioane) lei și este absolut necesară revizuirea cauzei.

2. Exproprierea pășunelor este în curs și am constatat că au fost propuse pentru *pășuni* chiar terene cu pădure și intenționat ca comuna să piardă și pădurea ce i-a fost destinată prin expropriere, și anume ca fabricile streinilor să poată exploata aceste păduri.

3. Exproprierea terenelor cultivabile a favorizat mult pe marii proprietari și a rezervat terene mari pentru fabricile streine (deși acelea terene nu sunt folosite de fabrici) dar în schimb nu a dat comunei terenurile necesare pentru școli, edificii publice, cimitire etc. deși am cerut în nenumărate rânduri atât în scris cât și verbal și în fața tuturor comisiunilor.

Sunt la dispoziția Sanctității Voastre pentru a Vă servi date reale și concrete asupra tuturor împrejurărilor de sus și. Vă rog în numele Românilor vrednici din această localitate ca să binevoiți a face intervenția necesară ca nedreptățile săvârșite față de Românii noștri, să fie corese iar marea Reformă Agrară să se exe-

cute atât din punct de vedere social cât și național.

Cred, că în acest loc au fost durere — chiar și coade de topor, Românii înstrăinați cari au tradat interesele obștei românești și au introdus în eroare chiar și forurile agrare și chiar de aceea Vă rog binevoiți a interveni pentru purificarea și clarificarea cauzei.

Pentru dureroasa realitate a celor de sus Vă garantez și suntem gata a sta față tuturor procedurilor.

Intrucât cele de sus nu vor fi îndreptate și dacă nu vom scăpa poporul din ghiarele vampirilor cari sug măduva acestui jur, sunt sigur, că bietul nostru popor își va purta și pe mai departe jalea cântecului:

„Munții noștri de aur plini, iar noi slugi pe la străini“ și vom rămâne și pe mai departe „slugi, pribegi și sărace în Țara noastră bogată.“

Imi dau seama de tristele urmări ce se vor năpustii asupra Românilor din Toplița peste câțiva ani dacă vor fi lăsați ca mai înainte și referându-Vă cele de sus sunt în credința că mi-am făcut numai datoria.

Cerându-Vă binecuvântarea părintească, sum al Sanctității Voastre prea supus serv.

Toplița-Română, la 8 Februarie 1926.

A. Petre Boțian m. p.
primnotar

Din isprăvile partidului țărănist

O parte din ținutul Moților a fost tulburat în zilele de Paști prin propaganda perfidă și adânc sguuitoare, săvârșită de dușmanii acestei țări, cu privire la sărbătorirea zilelor de Paști. În urma unui calendar, publicat de Berbecaru, membru marcant al partidului țărănist, de același Berbecaru care în „Adevărul la sate“ a făcut apologia cărciumilor, populația din ținutul Moților a fost înșelată și îndemnată să nu intre în biserică la oficierea serviciului divin, pentru că ziua Paștelui după calendarul lui Berbecaru încă nu ar fi sosit.

Intreaga tulburare a fost provocată de agentul țărănist, ca instrument al Jidanilor cari au tot interesul, să dispară credința din sufletul poporului nostru spre a-l putea robi mai ușor, după ce i-a răpit adevăraia călăuză în viață care este Biserica lui Christos.

Intreaga uneltire este jidovească,

după cum ne afirmă însuși Prea Sfințitul Episcop al Clujului, Vadului și Feleacului, dl Nicolae Ivan, în pastorală intitulată „Praznicul Invierii“, unde amintind de agitația produsă de Berbecaru cu calendarul său în țara Moților, vorbește de „un colț al Eparhiei care stă sub influența berbecarilor, plătiți de Evrei, ca să facă tulburare în popor.“¹⁾

Machi-nația jidovească este destăinuită de un Inalt Prelat al Bisericii noastre!

Și țărăniștii, fiind în slujba Jidanilor, mai au îndrăzneala să facă propagandă politică în Ardeal?

¹⁾ cf. „Țara noastră“ din 4 Aprilie 1926*

Toate manuscrisele, scrisorile, corespondențele și informațiunile, cari privesc partea redacțională a revistei noastre, se vor trimite la adresa: Secretarul de Redacție al Revistei „Infrățirea Românească Cluj Str. Bob 7.

Prinderea unei bande de tâlhari compusă numai din jidani

Fapta curajoasă și vrednică de laudă a jandarmului plutonier
Răchețanu Savu, valorosul șef al postului Năsăud

A făcut mare senzație în toate
circurile năsăudene recenta desco-
perire a unei bande de tâlhari com-
pusă numai din și numai din Jidani.
Această descoperire privită din două
laturi ne dă în primul rând o icoană
fidelă asupra ticăloșeniei jidovești
și ne arată a doua oară calitățile
vrednice de admirat ale șefului po-
stului de jandarmi din Năsăud, Savu
Răchețanu. Iată cum s'au petrecut
faptele: În ziua de 21 Martie când
în Năsăud se ține târgul de țară
lumea a fost strânsă de strigătele
disperate ale țaranului Ceșa Gheor-
ghe din comuna Telciu, care ținea
de mână pe un Jidan ce prietenește
și-a vârat mâna în buzunarul bie-
tului Român unde se găsea suma de
5600 Lei drept preț al unei vaci ce
omul vânduse în aceiași zi. Jidanul
prins cu mâna'n sac lasă banii jos
și în timp ce țaranul își aduna banii
Jidanul se face nevăzut prin mulțime.

După două ore un alt caz de furt
se petrece aproape în același loc
însă în condițiuni mai puțin noro-
coasă decât primul.

Jidanul tâlhar a fost încolțit de
data aceasta zdravăn de țaranul că-
ruia i s'au furat 6100 lei. Furia legi-
timă a sutelor de țărani adunați la
moment nu mai avea margini și o
ploaie de ciomege a început să cadă
asupra Jidanului hoț, care a fost sal-
vat dela moarte sigură numai prin
energica intervenire a șefului de post
din Năsăud. Dus la jandarmerie a
făcut mărturisiri complete și pentru
ca întreaga lume să cunoască cura-
tele sentimente ale jidanilor dăm
acestemărturisiri absolut nemistificate:

Jidanul arestat face parte dintr'o
bandă cu 15 membri cu toți jidani
din Sighetul Marmației și Năsăud.

În cursul operațiilor ce dăinuiesc
de opt ani în care timp drept pradă
aici în țară alegeau numai pe țara-
nul român câțiva din această bandă
au fost arestați de 3 ori în Ceho-
slovacia, de 3 ori în Tg-Mureș, 1 în
Dej, de 2 ori în Oradea-Mare și de
2 ori în Satu-Mare, din toate aceste
locuri scăpând însă cu fața curată
prin mașinațiile înăscute în spiritul
jidanilor și cu atât efect asupra cre-
știnilor păcătoși cocotați acolo, de
unde se împarte dreptatea. Jidanul
arestat un anume Davidovici Iacob
zis Herman din Sighetul Marmației

supus unui tratament bine meritat
a pus pe curajosul șef pe urmele
bandei din care încă în acea zi au
mai fost arestați încă 3 răufăcători
și anume: Lax Salamon Sighet, Her-
man Dub tot din Sighet și Maiero-
vici Ițig din comuna Iapa.

Durerea jidanilor localnici nu mai
avea margini și din dragostea de
aproapele, delegatul jidanilor Năsău-
deni un oare care Pollak Mizdril cu
deosebita mărinimie a oferit suma
de 10 până în 50.000 lei șefului de
post Savu Răchețanu în schimbul
eliberării celor 4 martiri ai unei gre-
șeli, spuneau iei. Revoltat de aceste
intenții condamnabile șeful de post
a dresat proces verbal pentru încer-
care de mituire din partea insu-
mitului delegat trimițându-l și pe el
împreună cu cei 4 de mai înainte
la tribunalul Bistrița.

Un document din tabăra jidovească

Reproducem mai jos manifestul pe
care Jidanii l'au împărțit între ei, la
București cu ocazia alegerilor co-
munale.

Cititorii noștri vor constata din mă-
rturisirile vrăjmașului nostru de moarte,
cum apreciază el diferiții oameni cu
nume în arena vieții noastre publice.

Din judecata ce își fac Jidanii,
fiecare bun Român va înțelege ne-
noroceirea ce ar fi căzut asupra țării
dacă ar fi venit la guvern oameni pe
cari Jidanii îi laudă, cari toți fac
parte ca fruntași ai partidului na-
țional și țărănist. Iată cum sună pre-
țiosul document, pentru a cărui tri-
metere, redacția noastră mulțumește
călduros inimosului student din Bu-
curești. Te rog domnule cititor, nu
trece ușor peste acest act: stai și te
gândește la tot abizul de ură, de
bârfire, de intoleranță și cruzime ce
clocotesc în sufletul Jidanului. Cite-
ște și nu uita:

„Fii ai lui Israel

*Alegerile pentru comună se apro-
pie. Fiți viligenți, ochiul să vă fie
viu și fără cruțare. (Raschi, Esod 14).*

*Guvernul liberal al lui Brătianu,
voește să extermină Neamul Evreesc.
Brătianu întreține și patronează din
umbră bandele de huligani. Copii*

Jidanii organizați în bande pradă
de mult timp țărării din aceste țin-
turi semnalându-se până acuma
nenumărate furturi toate recunoscute
de jidanii arestați în 21 Martie, cari
prin aceste mijloace cinstite talmu-
dice au pus mâna până acuma pe
frumoasa sumă de vre-o 5000000 lei.

Năsăudenii de bună credință co-
mentează cazul aducând elogii șe-
fului Răchețanu care întotdeauna
a dat dovadă de un caracter curat
și bărbătesc dându-și seama de che-
marea grea a acelora a căror menire
de-a curăți de stărpituri, tâlhari
și mituitori meleagurile mult încer-
catei noastre țări. Răsplata pentru
acești oameni așa de rari în aceste
timpuri de criză morală suntem si-
guri, că nu va întârzia. Cât despre
noi, în dorința de-a fi imitat de cât
mai mulți urăm dlui Savu Răchețanu
aceleș succese în cariera grea de
jandarm dorind tot odată, ca întot-
deauna cinstea sa profesională să-l
călăuzească în viitoarele d-sale ac-
țiuni.

Cinste și laudă lui“.

Un Năsăudean

*noștri nu mai au dreptul să urmeze
în școli. Fii noștri sunt bătuiți ziua
în namiaza mare, până la sânge, iar
unii au fost chiar omorâți. Sinago-
gile noastre sunt devastate și distruse
iar odoarele sfinte ce nu pot fi atinse
decât de rabini, sunt călcate în pi-
cicore și distruse de bandele liberale.*

*Brătianu este criminalul nostru.
Brătianu a tras sabia contra noastră,
dar de aceiași sabie va muri.*

Fii ai poporului ales

*Marele Consiliu al U. E. R. pre-
cum și Marea Loje etc., întrunite
în ziua de 4 Februarie, a hotărât
ca toți Evreii să dea voturile lor
acelor partide cari vor susține drep-
turile Evreilor încălcate de Români.*

*Nu vă lăsați deci înfricoșați de
amenințările criminalilor de liberali
și votați numai lista pe care sunt
trecuți marii oameni de stat și
protectori ai noștri în frunte cu
dnii: NICOLAE IORGA, MANIU,
STERE, dr. LUPU, VAIDA VOI-
VOIE, MIHALACHE etc. Poporul
ales și cel mai vechi a lui Israel, nu
a fost și nu va fi niciodată învins iar
cei care vor încerca să se atingă
numai de noi, îi vom distruge fără
cruțare și fără milă“.*

*Marea Loje și Supremul
Consiliu al României*

CORRESPONDENȚĂ DIN BAIJA-MARE

Cine este Dr. Nemegyei László?

In atențiunea L. A. N. C. din Năsăud

Am primit la Redacție următoarele :

Mult Onorate Dle Redactor!

Știind, că Dvoastră luați în 'apărare toate chestiunile naționale și luptați contra huligalismului semit, vă rog să binevoiți a da loc în mult prețuitul Dvoastre ziar următoarelor :

In anul 1919 în orașul minier Baia-Mare era în serviciul statului un inginer cu numele Dr. Nemegyei Laszlo, pe vremuri Weintraub Șulem, rudă de aproape cu Bela Kuhn.

Acest domn în suscitatul an, a îndemnat muncitorii minieri la nesupunere față de armata și autoritățile române și la rebeliune față de Statul Român, — pentru care fapt a fost deținut și închis de către armata română, iar după eliberarea lui din pușcărie a fost dat afară din serviciul statului Român, pentru totdeauna.

Sub guvernarea Consiliului Dirigent și următorului guvern, fiind bine cunoscut și neputând intra în serviciul Statului, a intrat în serviciul „Creditului Minier“ de unde pentru mai multe fapte incorecte a fost dat afară, pe cale judecătorească.

După cum am fost informat, numitul domn a închiriat moara comunală din orașelul Năsăud și fără aprobarea forurilor în drept sau autorizație, a pus-o în funcțiune (oare nu s'a aflat între —bravii grănițeri alt chiriaș? s'au cineva să-l pună la respect?) Conform proverbului „mâncând îți vine pofta prin un domn senator (a cărui nume nu-l scriu din motivul că cred că este indus în eroare) a intervenit, înaintându-și cererea să fie încadrat ca primpretor în plasa Năsăud. Totodată pentru

succesul mai sigur, a înaintat cererea să fie numit inginer la C. F. R.

Deci dacă nu i-a succede la C. F. R. a fi primpretor în Năsăud, pe lângă moara închiriată, iar dacă nu primpretor atunci inginer la C. F. R.

Vai și amar de bieții grănițeri cu un astfel de primpretor și de o sută ori vai și amar de C. F. R. cu astfel de ingineri.

Vă rog domnule Redactor binevoiți a interveni la dl Ministru de Interne, ca nu cumva să-l denu-mească primpretor în plasa cea mai românească, unde nici pe vremurile de grea cumpănă, streinii nu au cutezat a încadra jidani, și totodată interveniți vă rog la Direcțiunea C. F. R. sau la dl ministru ca nu cumva să-l încadreze de inginer la C. F. R. fiindcă sunt destui ingineri specialiști creștini și nu trebuie angajați dușmanii națiunii, cari și dela întreprinderi private au fost dați afară din serviciu.

Numitul mai nou voește să-și românezeze numele (ca să nu fie cunoscut) în Nimigean, ceea ce prin bunăvoința dlui Ministru de interne, nu cred că-i va succede fiindcă atunci se va putea numi Dr. Weintraub-Nemegyei-Nimigeanu, pe care numai Duvăd îl va mai cunoaște.

Primiți vă rog domnule Redactor asigurarea deosebitului meu respect.
Baia-Mare, la 27 Martie 1926.

De sub Gutim.

Nota Redacției. Atragem atenția organizației noastre din Năsăud asupra Jidanului mai sus pomenit, și îi cerem să-l denunțe autorităților ca fiind certat cu justiția românească.

Medicii Jidani din armată ne omoară recruții

— In atențiunea dlui medic general al Corpului VII Armată și a consiliului de război —

Reproducem mai jos următoarea corespondență din Arad, din care rezultă temeinicia afirmației făcute, corespondență semnată de dl Dr. D. Cosma care își ia întreaga răspundere pentru veracitatea faptelor aici destăinuite :

La Regimentul 93 Infanterie Arad face serviciu ca medic șef de Regiment un căpitan activ, jidan de origine cu numele Gross Solomon, care a studiat pe banii statului român fiind elevul Institutului medico-militar.

Acest medic căpitan străin de neamul nostru așa înțelege să-și îndeplinească serviciul de medic ca bolnavii cu perforația stomacului în urma unui ulcer și cu peritonita consecutivă să-i lase scutiți de serviciu la companie și cu o oră înainte de moarte să-i interneze în spitalul militar. In halul acesta a murit un băiat tânăr, recrut originar din Banatul sârbesc refugiat la noi ca să moară din cauza inconștienței unui

medic jidan. După cazul acesta a urmat al doilea.

Un recrut român se prezintă bolnav la Infirmerie, e scutit de serviciu, rămâne la companie fără tratament, se prezintă din nou la vizita medicală nici atunci nu-l primește de bolnav. Nenorocitul recrut este trimis de companie în stare muribundă la Spital unde după câteva minute își dă sufletul.

Cu atâta nu e destul, să vede că dl medic jidan și-a propus să exterminare în felul acesta acest popor român care i-a dat posibilitatea să studieze ca elev al Institutului medico-militar.

Se prezintă între mulți alți la vizita medicală un sărman recrut român din județul Caraș-Severin. Nu se primește de bolnav i se dă scuti-tire fără tratament, rămâne și acesta la companie. Se mai prezintă din nou, nici de data aceasta nu-i crede dl Solomon nu-l ia în Infirmerie. Compania îl trimite în stare mizerabilă la Infirmerie ca să fie examinat deoarece acest recrut este bolnav. Acuma la insistența companiei este primit în Infirmerie însă nu peste mult timp îl și evacuiază la Spitalul militar unde a doua zi moare din cauza unei empieme toracică (puroiu în sacul pleural) care puroiu s'a format în urma unei pneumonii făcută în companie nefiind primit de dl Solomon în infirmerie ca bolnav, deoarece recrutul bolnav era numai simulant în ochii dlui Solomon.

Din cauza acestui medic inconștient ne mor recruții români trimiși de părinții lor să servească țara ca apoi îmbolnăvindu-se, să nu fie tratați de medicii militari și să moară cu zile.

Iată rezultatul la care am ajuns în urma primirii elementelor jidane în armată.

Câte cazuri n'or mai fi de felul acesta. Justiția militară este chemată de sufletele acestor nevinovați și de întreaga suflare românească cinstită, ca să pedepsească strajnic pe acest jidan inconștient, care a comis o crimă față de acești morți și față de părinții lor.

Pentru a scăpa pe alți bolnavi dela moarte, din acest Regiment, cerem ca acest Solomon să fie judecat conform articolilor din lege cari prevăd pedepsele pentru cazul când cineva cauzează moartea unui om prin neglijență. Ca pe viitor să nu se mai întâmple astfel de cazuri cerem, îndepărtarea grabnică a tuturor medicilor jidani din armată și din Institutele medico-militare. *Dr. D. Cosma,*

Arad, Piața Catedralei Nr. 7

Dl. A. C. Cuza în Ardeal

Sub titlul de mai sus, ziarul „Pa-
tria” publică în No. 79 din 13 Aprilie
a. c. grosolanul neadevăr, că dl
Prof. A. C. Cuza „a fost huiduit la
Blaj de mulțime”.

Ca unul, care am luat parte la întrunirea dela Blaj, țin de datoria mea să descriu pe scurt lucrurile pentru triumful adevărului, așa cum într'adevăr s'au petrecut și cred că îmi va reuși căci nu fac parte din nici un partid politic și nu sunt înscris nici în L. A. N. C.

Dl. profesor a ajuns la Blaj fără a fi anunțat cu o întârziere de o zi. La întrunirea convocată în pripă s'a prezintat un număr destul de mare de blăjeni. La sosire dl prof. Cuza a fost salutat prin cuvinte foarte călduroase de dl dr Măcelariu, medic de circumscripție, în numele tuturor acelor cari doresc o Românie a românilor, iar dl prof. Gizdavu făcând o incursiune în programele actualelor partide politice le-a găsit numai parțial naționale; singura organizație cu program național-integral a găsit-o în L. A. N. C. iar pentru președ. Ligii a avut numai cuvinte de laudă.

Dl. prof. Cuza nu a fost huiduit la Blaj, ci a fost boicotat în sensul că era des întrerupt de câțiva membri ai partidului național, cari rând pe rând au putut fi reduși la tăcere afară de unul singur dl Aug. Popa tinărul prof. al Acad. Teol. din Blaj. Acest domn cu o constituție a sistemului nervos, care lasă foarte mult de dorit, mereu se agita și cerea informațiuni, cari i-se și dădeau dar se făcea a nu le înțelege.

În timp ce dl Cuza vorbea, aveau loc în sală schimburi violente de cuvinte pentru chestiuni mărunte de bucătărie internă a Blajului, între doi reprezentanți ai actualului consiliu comunal și alți câțiva membri ai partidului național, între cari cei mai înverșunați erau cei trântiți la alegerile comunale. Aceste deslănțuiri de patimi pentru neînțelegeri locale nu-și aveau locul la această întrunire, ceea ce au recunoscut și cei cari au greșit și de aceia au trimis pe un avocat, un profesor și pe subsemnatul, ca intermediar, să ceară scuze dlui profesor pentru cele întâmplate, însă automobilul era deja în mișcare. În chipul acesta „a fost huiduit la Blaj de mulțime” dl prof. A. C. Cuza.

Grigoriu Simon
student

Marile întruniri ale L. A. N. C. la Baia-Sprie, Baia-Mare și Seini

Poporul întâmpină cu mare însuflețire pe fruntașii Ligei. — Constituțirea numeroaselor organizații comunale. — Mii de oameni depun jurământul pe steagurile sfințite ale L. A. N. C.

Odată cu sosirea primăverii, Liga Apărării Naționale Creștine a început să-și intensifice activitatea ei de propagandă, luminând satele și orașele, cotropite de jidani, cu soarele nădejdei în izbânda sfintei lupte, care de peste trei ani de zile răscoste toate colțurile Țării, unde bate o inimă de bun român.

La Baia-Sprie

Astfel, Sâmbătă în 27 Martie a. c., au plecat din Cluj, într'un mare tur-neu de propagandă, dnii prof. I. C. Cătuneanu, dr Valer Pop și Titus Malaiu, cunoscuții și neobosiții conducători a L. A. N. C., din Transilvania, — însoțiți de către dl Șerb Miron, membru în comitetul Centrului „Petru Maior” din Cluj și Oct. Lascu, student în drept — ca reprezentanți ai studențimei luptătoare.

Cu automobilul Comitetului Regional a L. A. N. C. din Cluj, propagandiștii au sosit la Baia-Sprie, seara la ora 10, întâmpinați fiind de către toți conducătorii organizației locale, în frunte cu dl protopop Ion Anca și Alexandrescu, inimosul secretar al organizației.

Duminecă, în 28 Martie, la ora 10 s'a celebrat sfânta slujbă de către protopopul Anca și Titus Malaiu, profesor de sf. teologie. La acest serviciu divin au luat parte peste 3000 de oameni, cari au venit din 11 comuna organizate ale L. A. N. C.

După liturgie au fost sfințite 7 drapele, în fața bisericii

Pe urmă a avut loc o mare întrunire.

Această întrunire a fost deschisă prin cuvântarea înălțătoare și adânc simțită a vrednicului protopop Anca, un neînfricoșat luptător al sfintei cauze naționale, care a arătat însemnătatea sfințirii drapelului și a salutat, cu multă căldură pe conducătorii Ligii.

Pe urmă au vorbit d-nii I. C. Cătuneanu, Oct. Lascu, Valer Pop, Titus Malaiu, cari au arătat rostul, importanța și programul Ligii.

La sfârșit, întreaga asistență a depus jurământul pe steagul Ligii, în mijlocul unei însuflețiri, care nu mai cunoaște margini. Mulți oameni plângeau de emoție. Căci de mult nu s'a mai văzut atâta însuflețire curată și desinteresată pe aceste plaiuri.

Ca ultimul a vorbit dl Alexandrescu, mulțumind, în cuvinte bine ticluite, oaspeților pentru venirea lor și asigurându-i de tot devotamentul bunilor Români din Baia-Sprie.

După întrunire toți fruntașii locali, cât și conducătorii clujeni ai Ligii s'au adunat la o masă comună, care a decurs într'o atmosferă senină de sinceră înfrățire.

La Fernezei

După masă s'au ținut două mari întruniri în frunțașă comună, Fernezei, constituindu-se organizații locale și luându-se jurământul la sute de țărani, cari alergau, însuflețiți, pentru a lupta sub steagul L. A. N. C.

La Șomcuta-Mare

Luni, în 29 Martie, urma să aibă loc la o mare întrunire la Șomcuta-Mare. O mulțime imensă de peste 5000 țărani și intelectuali au așteptat de dim neață până după masă la ora 5^{1/2}, pe distinși conducători clujeni ai mișcării naționale. Din cauza defecării automobilului însă aceștia nu au ajuns la Șomcuta decât la ora 8, astfel că întrunirea proiectată a trebuit să fie amânată.

În schimb o echipă de studenți a împărțit sătenilor manifeste, explicându-le cauza amânării mării întruniri.

La Baia-Mare

Marți, în 30 Martie, s'a ținut la Baia-Mare o uriașă întrunire în Sala Teatrului, care era archiplină. Au fost prezenți peste 5000 de oameni, reprezentând toate clasele și păturile sociale ale populației. Aici au vorbit iarăși dnii prof. I. C. Cătuneanu, stud. Lascu, dr. Valeriu Pop, prof. T. Malaiu.

După cuvântări, întreaga asistență, fără nici o excepție, a depus jurământul sacru al Ligii.

După depunerea jurământului au mai vorbit dnii Alexandrescu și Ion Trifu, un țăran fruntaș din comuna Chiuzbaia.

A urmat o masă comună.

E de remarcant faptul că Rabinul din Baia-Mare a adunat pe toți jidanii la Sinagogă, încă cu o zi înainte de această impunătoare manifestare a instinctului național românesc, îndemnându-i să facă o primire ostilă fruntașilor Ligii, care apăra Națiunea Române și Legea

Creștină. Jidănașii însă văzând marea clocotitoare a imensei mulțimi de țărani, cari au venit de pretutindeni pentru a jura pe steagul de luptă a L. A. N. C., au dispărut fără urmă.

La Seini

După masă s'a ținut o întrunire, iarăși admirabil reușită, la Seini. Au luat parte foarte mulți țărani, cari s'au constituit imediat într-o organizație comunale.

La Negrești și Bicsad

Miercuri, în 31 Martie, fruntașii Ligii au străbătut Țara Oașului, oprindu-se la Negrești, (unde sunt peste 300 familii evreești) și la Bicsad. Numeroșii țărani, cari au participat la aceste întruniri, s'au constituit imediat în organizații locale.

E de remarcat fapta mășavă și lașă alor 2 jidani, cari au atacat din spate pe șoferul Ligii, în timp ce se ținea întrunirea, lovindu-l atât de tare, încât acesta a căzut în nesimțire. A fost scăpat însă de țărani, cari l'au găsit în această stare.

La Botiz

Seara fruntașii Ligei au poposit

în comun Botiz, la păr. *Pompiliu Tămaș*. Deși nu era proiectată nici o întrunire, totuși a venit o delegație numeroasă de țărani, rugând pe lumații conducători ai sfintei lupte naționale ca să vorbească poporului din sat. Astfel s'a ținut o întrunire improvizată, care a avut un succes desăvârșit. S'a constituit imediat o organizație comunala.

Tot aici s'a prezentat conducătorilor Ligii o delegație de 6 intelectuali din Satu-Mare, condusă de către dl *dr. Burcuș*, redactorul ziarului „România de Nord“, anunțând în mod solemn că organizația intelectualilor independenți din Satu-Mare s'a transformat în organizația locală a L. A. N. C., invitându-i pe distinșii conducători ca să participe la o mare întrunire ce va avea loc la Satu-Mare, la începutul lunei Maiu.

La întoarcere, pe întreg parcursul drumului, automobilul propagandiștilor era asaltat de către țărani, cari cereau manifeste și broșuri, — și cari aclamau, însuflețiți, pe dl *Cuza* și L. A. N. C., a cărei popularitate, în masele țărănești, crește pe zi ce merge.

(Rep.)

Aromânii

Din Balcani ne vine o știre tristă, în același timp însă înbucurătoare. E vorba de emigrarea aromânilor persecutați de Greci. De sigur, că e trist să părăsești locul tău natal, casa, în care ai copilărit, pământul, care adăpostește osemintele părinților tăi. Aceasta este acuma soarta bieților români macedoneni. Ei se văd constrâni să plece din plaiurile, cari sute de ani le-au auzit doinele și de cari îi leagă mai mult decât interese materiale.

Înbucurător e însă faptul, că în alegerea locului de refugiu, emigranții au preferat România tuturor celorlalte țări ca: Statele-Unite, Brazilia, Jugoslavia etc., cari poate le ofereau mai mari avantagii.

Iată o hotărâre de o însemnătate capitală, atât pentru ei, cât și pentru Țara românească. Sute de familii curat românești ne vor sosi în curând cu dorința de a se stabili definitiv în țară. Vor fi printre ei: Țărani, funcționari, învățători etc. cu un cuvânt numai elemente utile. Iată deci momentul când un guvern conștient ar avea privilegiul de a desfășura o politică de colonizare în cele mai strălucite împrejurări.

Avem atâtea județe, în cari ele-

mentul românesc e prea slab și unde îl înăbușe masa minorităților. Sunt apoi frontierele dealungul căroră colonizările ar putea să ridice un zid puternic, care pe de o parte să asigure siguranța Statului, iar pe de alta, să izoleze minoritățile dela noi de țările vecine, ale căror supuși au fost ele până la unire și către cari îi atrag sentimentele lor. În felul acesta irendentismul ar găsi un obstacol, care, chiar dacă nu l-ar nimici, i-ar micșora în orice caz primejdia. Fără îndoială un astfel de zid național ar fi incomparabil superior „granițelor militare“, create de împărăteasa Maria Tereza și cari erau formate de minoritățile, pe cari le lega un simplu jurământ de credință de Coroana habsburgică.

Un nucleu de aromâni ici-colea ar face de sigur minuni. Ei sunt oameni oțeliți în muncă, pentru că în mediul dușmănos, în care au trăit până acuma, numai munca putea să-i susție.

Se pune acuma întrebarea: Ce va face guvernul mâine, poimâine când emigranții vor fi debarcat la Constanța. Nu vor avea ei oare aceeași soartă ca țărani români, cari moșiți de agenții societăților de emi-

grare, stau azi, complect sărăciți și părăsiți, prin gări și porturi, neputându-se nici măcar întoarce în satele, de unde au plecat. Vor fi oare și ei victime ale nepăsării și indiferenței? De sigur, că guvernul poate găsi repede un pretext, care să-i acopere greșala și care să liniștească opinia publică. Va rămânea atunci o infimă minoritate nemulțumită și deziluzionată: cei lăsați pe drumuri.

Să nu fim însă pesimiști. Să sperăm, că noul guvern dela care sperăm cele mai bune, va însemna în calendar cu roșu ziua sosirii aromânilor pentru a se îngriji de aceștia. E vorba de un interes mai presus de cel de partid: e un interes național.

Aurel Păcurariu
student

INFORMAȚIUNI

DELA L. A. N. C.

Noi organizații ale L. A. N. C.

I. In județul Turda. Studentul Victor Bumbuț a constituit în 28 Martie a. c. comitetul L. A. N. C. în comuna **Baia de Arieș** alegându-se ca președinte: Ioșif Naboteia, vicepreședinte: Teodor Tutuian, casier: Nicolae Fornade, secretar: Petru Harda și șapte membri în comitet.

În 5 Aprilie a constituit comitetul L. A. N. C. în comuna **Lunca** alegându-se ca președinte: Iacob Ciorga, vicepreședinte: Ioan Nanduca, secretar: Teodor Bega, casier: Vasile Vesa și opt membri în comitet.

În aceeași zi s'a constituit de către studentul Iacob Deac comitetul L. A. N. C. în comuna **Hădăreni** alegându-se ca președinte: Grigorie Cocan, iar ca secretar: Gheorghe Mureșan.

II. In jud. Someș. S'a constituit comitetul L. A. N. C. în comuna **Strâmbu** alegându-se președinte: Augustin Georgiu, secretar: Ioan Georgiu și 10 membri în comitet.

În comuna **Chinești** s'a ales ca președinte Nicolae Farcaș și 15 membri în comitet.

III. In județul Năsăud. S'a înființat în comuna **Tiha Bărgăului** organizația în frunte cu Vasile G. Pop președinte, Simion Tonea și Ioan Ciorbă vicepreședinți, Ion Mihali, secretar; Gavril Cioanca casier, cu 4 membri în comitet și 41 membri în organizația comunala.

STUDENTEȘTI

Încetarea grevei studentești.

Odată cu schimbarea regimului politic s'a produs și deslegarea crizei studentești. Anume Consiliul General al Uniunii Naționale a studenților din România, întrunit într'un congres la București, a hotărât încetarea grevei generale, declarate înainte de Paști, și reintrarea tuturor studenților la cursuri, cari de-acum înainte vor continua să decurgă în liniște.

Această sotărare s'a luat însă numai după ce conducătorii studenteștii au primit asigurări formale și garanții sigure, din partea mai multor înalți demnitari ai statului, că cele mai multe dintre cererile studentești vor fi soluționate *imediate*, în cel mai scurt timp posibil.

Astfel Congresul general studenteșc a fost deja aprobat. La acest congres se vor discuta și rezolva multe din chestiunile arzătoare de interes profesional și național ale studenteștii române.

*

Excursia mediciniștilor din Cluj în Cehoslovacia. În timpul vacanțelor de Paști, Societatea Studenților în Medicină din Cluj, care desfășură de ani de zile o activitate laborioasă și fecundă, — a interpretat o frumoasă excursie în Cehoslovacia. Excursioniștii, conduși de către dl *Dr. Marius Hângănuțiu*, asistentul clinicii medicale din Cluj și *Dr. Ion Râmneanțu*, președintele societății studenților în medicină, — au vizitat întâiu poeticele regiuni alpine ale Tatrei, pe urmă *Praga, Marienbad, Karlsbad, Brno și Bratislava*. Pretutindeni au fost admirabil primiți și găzduiți.

Singur numai la Praga, studenții *basarabeni*, jidani și ruși, cari studiază la politehnica cehă, au încercat să huiduiască pe studenții români, cari reprezintă pe „tirani *Basarabiei*“.

Această încercare a lor a fost însă zădărnicită de către studenții cehi, cari au luat apărarea, oaspeților români, cu un curaj și cu o demnitate, ce le face cinste.

De altcum întreaga opinie publică a fost revoltată de această încercare de compromitere a spiritului de ospitalitate cehesc. Presa a înfierat, în articole de fond, scrise cu o deosebită vehemență, acțiunea *basarabenilor*, cerând *expulsarea lor de pe teritoriul Republicii*.

Acești *basarabeni* și de altcum periclitizează ordinea, liniștea și siguranța Statului Cehoslovac. Căci nu

este manifestație sau conspirație bolșevică sau anarhistă, la care să nu fie implicați și câțiva *basarabeni*, cari posed *pașapoarte românești*.

Va fi deci bine ca autoritățile noastre să ia toate măsurile de prevedere față de aceste elemente desagregante și periculoase. Legațiunea noastră din Praga ar trebui să țină o evidență mai precisă despre activitatea politică al acestor preținși „*cețățeni români*“.

Iar noi ne vom ști face datoria față de ei, atunci când vom avea plăcerea să-i salutăm pe acești indivizi din nou pe pământul României.

*

Marea călătorie de excursie a societății academice „Petru Maior“. Societatea Academică „Petru Maior“ din Cluj proiectează o mare excursie a studenteștii clujene, pentru vizitarea tuturor orașelor mai importante ale Țării.

Se vor străbate toate regiunile, admirându-se tot ce avem mai frumos în bogății naturale. De altă parte studenteștii, cari sunt speranța și viitorul Țării, vor putea să studieze, la fața locului, relațiile particulare ale diferitelor provincii, putând astfel să-și căștige o imagine veridică a situației generale, așa cum se prezintă ea, sub toate aspectele, în Țara noastră.

Inițiativa și conducerea acestei excursii, la care vor participa câteva sute de studenți și studente, fiind în mâna distinsului și neobositului președinte al societății, dl *dr. Emil Pascu*, avem toate garanțiile că ea nu va rămâne un simplu proiect, ci că se va realiza necondiționat.

INTERNE

Marele luptător naționalist Amos Frâncu va candida pe lista Ligii Apărării Naționale Creștine ca deputat în județul Alba, și ca senator în județele Cluj și Turda, urmând ca și în trecut politica pentru triumful naționalismului integral, pentru combaterea pansemitismului și tuturor celorlalte curente disolvante de stat, ori de unde ar porni.

*

O rectificare. Dl *Vasile Chirtop* doctorand în drept și avocat stagiar ne roagă să publicăm, în coloanele revistei noastre, următoarele:

„Iscălitura mea de aderare la „*Che-marea către tineret*“ al partidului Național publicată în ziarul „*Patria*“ s'a strecurat din greșală însă fără știrea și aprobarea mea. Căci motivul pentru care mă abțin dela ade-

rare este atât faptul că mă simt prea tânăr pentru a intra în arena de luptă a vreunui partid politic, cât și faptul că vreau să lupt alături de cele cincisprezece mii ale studenților români, pentru izbânda mișcării naționale studentești“.

V. Chirtop

*

Afacerea Glăvan—Apostol. Am primit dela dl medic căpitan Glăvan o scrisoare de desmințire la informația „*Ce se petrece la Spitalul Militar din Cluj*“. Reținem dna această scrisoare a dlui Glăvan următoarele declarații:

1. „Eu nu sunt medic al Spitalului militar, unde totuși știu că nu s'au petrecut faptele amintite în revista dvoastră.“

2. „Ostașul de care e vorba își face datoria ca oricare cetățean al țării la regimentul unde a fost trimis, aceasta cu mult înainte de apariția informației dvoastră.“

Restul scrisorii se compune din diferite comentarii, pe care nu le publicăm, dat fiind că aceasta este în contra prevederilor punctului. 3. din art. 20 al Legii Presei în vigoare pentru întreg teritoriul Ardealului (din 1914).

*

Am primit, deasemenea o rectificare, în aceeași afacere, dela Comandamentul Corpului VI Armată, pe care deasemenea o publicăm, precum urmează:

1. „Nu este adevărat că soldatul Sama Rosenberg a fost trimis în spital pentru a fi reformat ca bolnav de piept.“

Ei a intrat ca suferind de apendicită și nu în serviciul secțiunii medicului Căpitan dr. Apostol și mai puțin a medicului căpitan dr. Glăvan care nu face serviciul la spital.

2. Permisul de a eși în oras, soldatul l-a primit dela Comandantul Spitalului.

3. Cazul este în cercetarea Consiliului de Răsboiu.“

EXTERNE

Cum se îngrijesc americanii de studenții români. Duminecă, în 21 Martie a. c., a avut loc la *Yonngstown* (U. S. A.), un mare concert aranjat de către *The Reardon school of music* (Școala de muzică Reardon) pentru ajutorarea operei de construcție a studenților creștini din Iași. Este mișcătoare această nouă manifestație de dragoste desinteresantă pe care o arată frații noștri de peste Ocean, față de studenteștii luptătoare din Țară. Laudă și cinste lor!